

സംഗ്രഹണ റാറ്റീസ്.

സവ്ಯംവ്യാനം.

എ. എസ്. സിന്ധുമാൻപേരഡി. പ്രശ്ന. ഏ.

കൗൺസിൽ റാവുലൻഡ്.

സഹ്യാദ്രിയാനം.

ഡി. എസ്സ്. സാമുദ്ദേശ്വരപോരി എം. എ.

കൗൺസിൽ റാവുലൻഡ്,

കാലാഗ്രാമം,

സൈംഗരണം റാഷ്ട്രിനം

സ വ്യ ച രു ന ന

—ശാഖകൾ—

സി. എസ്സ് സൗഖ്യവാദിപാരി എം. എ.

—ചട്ടം—

പ്രകടനാധികൃതൻ

പി. കെ. ജ്യോതിഷ്

കൊയംകുളം.

1093.

Price 21 Chs]

[വില മുകും ഒ.എ.

ഇത് ഗുഹക്കണ്ടാധികാർ ദാദിമിസ്ത്രാജ പ്രതി വ്യാജനിക്കിത്തമാക്കാം.

ଲୋକପରିଚୟ

ମୁଦ୍ରଣକାରୀ

ଅନୁଷ୍ଠାନିକୀ

ବୁନ୍ଦାଳ ପତିଷ୍ଠାନ କର୍ମସ୍ଥିତି ରୂପାନ୍ତରିକାରୀ

1918.

അത്രാവാഹന്മാസം

‘ஸൈറ്റരുടെ രാഷ്ട്രം’ ഇന്ത്യീഷിൽനിന്നു പരിഭ്രാഷ്ട്രപ്പിച്ചതിയ ഒരു കമ്പാസ്റ്റിലും സ്വന്തമായി അവരുടെ മുൻഗഡിയിലും ഇരിക്കുന്ന എന്ന് ഇത് തുടിയുടെ അത്യുദിത്ത എന്ന താരം ഓഗം ഓഷാപോഷിംഗിൽ ആസിലുമെല്ലാം താഴ്ക്കണ്ണ ഉട നെ ആധുനികമാസികകളിൽ എന്നാശ്രേതതു’ എന്നും സവർശമായി തം വാചിച്ചിട്ടുള്ള റബിക്കരജിനി തന്നെന്നും പറഞ്ഞുപോയി. അംഗാംഘാനുകളുന്നാശക്തിയും കവിതാസാഹത്യവും നിർബ്ലൂഡം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ നല്ല മലയാളപ്പത്രങ്ങളിലും ഒന്നും ചാലു ദ്രോഖിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ ‘ഒരു വിരമം’ എന്നും, ‘ഈ തമസാഫിത്രത്തിന്റെ ശേരി എല്ലാ ത്രാസരുടൊളം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ദ്രോക്കണ്ഠം മലയാളകവികളിൽ ആരാട്ടേയും സ്വന്തമായികളിൽ കാണിച്ചുള്ളതായി തോന്തരിപ്പ്’ എന്ന് അനുഭവരണിക്കുന്ന പണ്പിനും ആയ ഒരു ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു പറയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ‘ഒരു സാധാരണകാലത്ത് ചെയ്യാനും ഉംശം ഉംശം രണ്ട് വാണികാലും കുറഞ്ഞാവാതു ഒരു പ്രശ്നിലുന്നാണ് കവിയും, നിർഭ്രാഷ്ട്രപ്പിന്നും ഗ്രന്ഥപരിശാധകനും, ആയിരുന്ന മാത്രം ആകുന്നും എന്നും പാശ്ചാത്യപരിശാധകനും, ആയിരുന്ന മാത്രം ആകുന്നും ശ്രദ്ധിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കാനും ചെയ്യുന്നതും.

എടുപ്പത്തു കൊണ്ടുപോകാൻ മുൻപു താഴെ മദ്ദിംഗിയിൽ
അമ്പലുകൾക്കാളേണ്ടിൽ 'മി. എ. ഐ. വാർച്ചുവകാണ്ഡിനാ കാല
ഈ മാത്രം അത്രകാരാധിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ ആളുവസാനം വാ
യിക്കുന്നതിനും അംഗീകാരം ഇതിന്റെ മൂലഗുഹയാണെന്ന് അന്ത്യം
പ്രശ്നാജ്ഞാന അപേക്ഷയും അനുസന്ധിക്കിട്ടുകയാണിതാണി. കമ്പികളേയും കാര്യ അങ്ങേയും കാബിച്ച മണിഞ്ഞാവിനിത്രപദ്ധതി എവ
ഭൂഗതിൽ മാത്രം അത്രകാരാധികാക്കാൻ സംശയനാാണ് എന്ന്
മാറ്റി ഗകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിണ്ടാണെന്നു ഏറ്റവും സംശയമാണ്.
ദോഷപുഖ്യാവാനെന്നും എന്നായ സ്വഭാവം ഇച്ച മഹാരാ

ഭാവരാ നില്ക്കേണ്ട ഇല്ലായിരുന്നു. സമ്പ്രസമതനമാരായ മനസ്കാർമ്മങ്ങൾ തുടികളിൽപ്പോലും, ഉർത്തുചുക്കാവുണ്ടാക്കുന്ന അവയന്തോന്നുണ്ടെന്നു വേണ്ടെന്നു താൻ ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വക്ഷണങ്ങളിൽ എത്തിനെ നില്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ താഴി തോന്നിയാൽ അദ്ദേഹം അത്തല്ലോ നില്ക്കുന്ന ചുണ്ണിക്കാനില്ലിരുന്നു. പ്രാവിനകാലത്തു മറ്റൊരു പബ്ലിക്കേഷൻപോലെ സാമിത്ര്യവിഷയത്തിലും അതിവിദ്യേശമാരായിരുന്ന ഗ്രീക്കകാര്യങ്ങൾ തുടികളാണ് “ഇഡേം തവന്നു പരിശോധന കുറഞ്ഞു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്”. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദേഹം രഹിച്ചിട്ടുള്ള കാവുഞ്ഞളിൽ ഗ്രീക്കകാബ്യങ്ങൾക്കുള്ള സകലവിധ മുന്നണികളും എറക്കുന്ന ഉണ്ണായിരിക്കാനിടയണ്ണന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതു സ്വാധീനം ആയമാകുന്നു. ‘സൗരാഗ്രം രാജ്ഞാം’ മാത്രം ആ ദാരംബിന്നു തുടികളിൽ നന്നാംതരങ്ങളിൽ നന്നാം താൻ.

‘എന്നാൽ ആർന്നാർഡിന്നു തുടികൾ വായിച്ചു രസി യൂട്ടനാവർ അതു വളരെ ഉണ്ണായിരിക്കുന്നു. വേദ്യസ്വർഖിനി നന്നായും ആർന്നാർഡിന്നു വളരെ പാലുങ്ങളുടെ മാധ്യത്തും അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഒരു വക്കുന്ന വ്രദ്ധയത്തിനും ആത്മാവിനും എത്താണു ചില പ്രശ്നങ്ങൾ മുന്നണിക്കുന്നും ഉണ്ണായിരിക്കുന്നു’ എന്ന് ഒരു പാശി തന്ന പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തുക്കടി ഇ ചിട്ട എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്..

എത്രയും പരിശുദ്ധതാവാധയിലിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള ഒരു കാവുരുത്തു ഇന്ത്യൻ ചൈരാവേതനിൽ തന്നെ സമിതിവെച്ചുന്ന മലയാളത്തിൽ പല്ലുശിതിയിൽ പരിഭ്രാംഖപ്പെട്ടതുന്ന തിനാളും ഉള്ളമം ഒരു സാരംസാപ്രപുത്രിയാണെന്നു തോന്നാനിടയുണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് കാവുഞ്ഞം മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിന് ഉത്തമായ നീതി എത്താണെന്ന് ഇത്തുംബുട്ടിക്കിട്ടും. ഹിന്ദുസ്താൻ ഇംഗ്ലീഷിലും ഉർത്തുചുക്കാവുഞ്ഞം നേരിയാക്കംവുണ്ടും തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതു തന്നെ സൂശാഖ്യമാണെന്നു എന്ന തോന്നാർഡി ഉണ്ട്. എന്നാൽ ‘സൗരാഗ്രം രാജ്ഞാം’ ‘ആർലൈന്നു ആഗമനം’ മുതലായ തർജ്ജമകൾ വായിക്കുന്ന സാരജനതനമാരായ സഖ്യനാണും ഇംഗ്ലീഷ് സംശയത്തിന് ഇടവരികയിലേപ്പുന്ന് എന്നിക്കു ചെയ്യുണ്ട്. ‘രസികരണജീവി’യും ഇംഗ്ലീഷു മനസ്മരംതുവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭാവിയാതിന്നിക്കരണത്തെയും ഒരു തവണ ദ്രാവിച്ചു ഉ

கொள்க மதியாயிலூ. ஸதுகீர்தி சுறிதாத நிஞாபணம் செய்ய அவசரத்திற் குடி அது ரேதேயூமாஸிக ஹங்கின பா ணாகிரிசன். ‘ஹதிய ஸி. எலூ’. எலுமூமாங்பொரி அ ராகர் லோபூத்தியதாயி கொடுத்திடுத்து வெங்கிரா’ எ ன வரிய ஸரஸகமாகாமயுட கர்ஜூ உதமலிதிவிவுத்து ளாஷாத்திகரணத்தின்ற ஒ மாதுகயாணன பாயுவான் ‘தைமல் லவலேஶம் மடிக்கனிலூ. தழைதபமாணபூ ளாஷா நைத்தின்ற ஜிவான். கூவலேஶவாயமகாலக்கொள்க லேபேபூடா வுந மூலாஷயுட நிதிலேஶம் சுவஜூநாத அத்துநாஸாந்துகெபு காற்றுஶக்ன தழைதபத்தின்ற மம்ம. வாஸநாஶகதி, சென புஷ்பம், அஞ்சாஸம் ஹது மூநம் சுடாதை கேவலம் வூல்திதார் வழுமகொள்க மாதும் ஹந மம்ம களு வழுதும் புரோகிகாராவு நாதுமலூ. போரியவர்கர் ஹந ததபம் ருஹித்திடுக்களைன் அாலோத்தின்ற ‘ஸௌராந் ராம்யா’ என தங்குது களை ஸ்பூரம் தனை தைமல் அலிப்ராயதூதிடுக்களே.’ ஹந துதி டே ஷாபோஷினியிற் புஸிலம் செய்திக்கூட்டுரம் தனை த ன்ற ஏதுலாய புதேருகம் அதுகால்பியூ யளூயி என ஸவ்கவா ஶாலா மயயாது பரிக்கூக்காவிற் ரைதூய ஜோஸேப் மூஷிகியி ன ஸி. எ அவர்கர் புரூபித்திடுத்தாயி அரிவுளே. ஹ ங்கின கேந்துத்திற் தெக்கைநெயும் வக்கைநெயும் குராவகை க கைபோல ஸாநாதித்திடுத்து ஒ நுதியான்று ஹந ருமம்.

ஹந தஜ்ஞமயூக ஸங்கூதவுதைமலூதை கிழிப்பாக நிதி ஸப்கரித்து வழகர உ விதமாசி எனான் தோன்னாது. ஹந ஸ்ரீகிலை Blank Verse ன எதிரானி மலயாதுத்திற் ஹந விய தாலிவுத்து ஶாநானிதிகரம் உபரோகிகையான் உதமலம் எனமா மத்து ஹந மாதிரி.விலுத்து விஸ்துங்காக் ஹந விதியலூதை ந ஸிவஸ்ரா கொஜிக்கைாது நு.நாகுடி தோன்னாளே. ஹந கிழி ப்பாக ஸ்ரீதியிற் குபித எதுதுநாதினாது ஹந மாமத்தாவி ன்ற ஏதுதுஶத பரிதுநாணைான் என்ற அர்வி. எ னாய், ‘மஹாதுத்தின புஷ்புகளுமிகோட்டுக்குடியிரிக்கூ கிழி ப்பாக ஸ்ரீதிய ஏதுதி ஸ்பீக்கூவான் கார ஏதுதுநாணைகிரிக்கூ

മിസ്റ്റർ പോറ്റിക്ക് ഈ ശ്രീതി നല്ലവള്ളം ഇന്നങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു' എന്നാകന്ന മലയാളിക്കുണ്ടും വെണ്ട ശാസ്ത്രഗമ്യ സംഭവം എന്നും നിന്മാതാവും പ്രസിദ്ധവിഭപാനം അതു എന്നു അതു രാജാഭവത്തു കൊയിതെന്നുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതിനേക്കണ്ണി ചു് അഭിപ്രായരൂപത്വിക്കുന്നതു്.

ഈ ദുഃഖത്തിയുടെ ഒരു സ്വന്തത്രാഖാനതരം മാത്രമാണെന്നും കാണുന്നതു്. പദംപുതി മുലഗ്രന്ഥകാരനെ അഭ്യന്തരി പാന്തിനു ഭാഷാന്തരകാരൻ ഗ്രാമിച്ചിട്ടില്ല. മലയാളികർക്കു സു വയ്യെല്ലാമല്ലെന്ന തോന്നിയ ചില ഉപമകളും, മറ്റൊരു മാറ്റി പ കരം പെണ്ണസ്സുകവിതകളിൽ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഫിലവ് പേക്കയും പിലാ സമബന്ധിച്ചിൽ ഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് അവന്നുമില്ലെന്നും പിലാ ഓഗ്രാഡകളും വിട്ടുകയും സ്വന്തമായി പിലതു പേക്കയും കൈകെ വെയ്ക്കിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്വന്തത്രാഖാനാധികാരി തോന്ന അവരോടു ക്ഷമായാ ചന്ദ്രചുരുക്കാളിളിനാ. മലയാളാഖാഖാഡിൽ സ്രൂംഗാരാഹസ്യസമ്മി ശ്രമ്പാത്മ ഒരു സ്വന്തമായ വിശ്വേഷകാന്ത്യംനും ഇതി പരിഹരി യുണ്ടു് എന്നൊരു വിശ്വേഷകാന്ത്യംനും ഇവിടെ പറയേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ തഞ്ചാമയുടെ ഉത്തരവതെത്തക്കണ്ണിച്ചുകൂടി രണ്ട് വാക്കു പറയുന്നു് ഈ മുഖവും അവസാനിപ്പിച്ചേണ്ടതും. മനോംമുപ്പുതും ആരംഭിച്ചു എത്താനംനാടു കഴിഞ്ഞതുമുതൽ അതിനുംരു പത്രാധി പരം പാശാവിധത്തിൽ സ്വന്തമായിശബ്ദം ആ പത്രത്തിനുംരു അവി കിംബം മലയാളാഖാഖയുടും, വിശ്വേഷ്യാ ഭാഷാകവിതയുടും അ ആഭിപ്രായുടെ അരംഭത്തക്കണ്ണ എന്നുള്ള അഭിജ്ഞനമായുടെ അഭിപ്രായത്തെ യഥാത്മീകരിപ്പിക്കുന്നും വെയ്ക്കിട്ടുള്ള അളളകളിൽ തൈവന്നാകുന്ന മുഖം കാരണം. പരേതനായ വാഗിസുമാപ്പി ശ്രദ്ധവക്രിയ ഇട്ടു ചാരിനുംരു കവിതാസാമത്ര്യത്തക്കവിച്ചു കൂടി വെള്ളുനാനം അണ്ണല്ലുജാഥിങ്ങം എന്നു രംഗപ്രമാണം പരസ്യം ചുറ്റും പാലു അബന്ധത്തിലും അഭ്യന്തരം ചുലന്തിച്ചു കൂടിട്ടുണ്ട്. ഇവർ തമ്മിയ ഏഴുമുകളും തുലാഭാവം തീശ്വകാലഭാവി ഇവാക്കായിന്നു സൈ റാങ്കം, വാഗിസുമാപ്പിയും അവക്കുടുക്ക മരണാശ്രാദ്ധത്തു മുന്നവ പ്രശ്നാബംമുഴുവാണ് ഇന്ത്യാഭ്രാഗംതനിന്നായി കുട്ടുംഞ്ഞ താമ

സിച്ചിങ്ങന്തുപാടം രണ്ടം മുന്നം ഒന്നിൽനേരവീതം ദിവസേന എന്ന നാമപോലെ നടന്നാക്കാണ്ണിങ്ങനാ പ്രസ്പരാഗ്രാഫംമുലം വലിച്ച പരമകാശങ്ങൾ പ്രാഹിക്കൗതിനിടയായി. അന്നു വൈദിന്യമാ ഫീജു അവക്കളുടെ താല്പര്യപ്രകാരവും ശ്രദ്ധാനന്ദകാണ്ണം ചെയ്യുന്നാ കുന്ന് ഇതു ഭാഷാനാടരും.

ഈ നൃതി എല്ലാവിധത്തിലും നിർദ്ദേശമാണെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; മനശ്ചൂന്തനെന്ന പൂർണ്ണത സിഖിച്ചിട്ടില്ലെന്നതു സ്ഥിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു വസ്തു സ്വർഘസംഖ്യാന്മായിരിക്കുക ഉണ്ടാകുന്നതല്ലോ.

ഈതു ചെരുപ്പുത്തിലെ സത്രാസമതമായ കവിതാവാസനയും ആരുംഭിക്കേണ കാത്താദിപരംക്ക അചിരേന്ന ഫലപ്രാപ്തി വരുത്തുന്ന തിന്നാളിൽ സ്ഥിരേതാശാമവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നും, ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഒരു വിധം ചാണകിത്രും സമ്പാദിക്കുന്നും ചെയ്യിട്ടിരുത്തു ഒരു കവിയുടു ദിശാഭ്യാസസ്ഥിനെന്നും വിജയത്തെന്നും ആരംബിക്കുന്നാണിൽ കേരളീയത്തെ സഹകരണം എന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായി ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

എന്നു

ഒക്ക. സി. മാമുന്നമാസ്റ്റി.

സെഴുട്ടംഗളുടെയുദ്ധത്തുടർച്ച.

ഈ കമ “പെട്ടേൻഡാസി” എന്ന പ്രസിലനായ പാരാസി മഹാകവിയുടെ “ഷാഹനാഡാ” എന്ന മഹാകം പ്രതിഭാവിനാം എടുക്കണമെപ്പട്ടിട്ടിള്ളതാകനു. പെട്ടേൻഡാസി ജിവിച്ചിരുന്നിരുന്നു എന്തു സ്ഥാവവഹം എത്രം-നാം മംഗലം-നാം ഒല്ലുഞ്ചിബാൾ” അംഗ്രേഷരാജാർ എൻറു കാവും പാരാസികജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ധാരാളജാർ മുമ്പ് വിശ്വാസം. “പാഞ്ചകമാം”കളിലാണ് സമാപിശമാക്കിയിരുന്നത്. വിക്രമാഖണ്ഡാല്ലും ദാഖകരിച്ചിരുന്നു നബരണാഞ്ചീരു കാണ്ഡിം സന്ന എന്നപോലെ “വിനൃഹവില്ലപസി” എന്ന പ്രസിദ്ധനായ മലഘ്രാനികിലെ ഭാരുചി (എൻവു—മംഗലം)എൻറു റാജുധാരിക്കു ശ്രദ്ധ ഗാമാകിയുന്ന നാഞ്ചിട കവികളിൽ അനുഗ്രഹാല്യനാക്കിയുന്ന പെട്ടേൻഡാസി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാ കാവുത്തിലെ ഇതിപുത്രം ദക്ഷാധികാരാജാക്കന്മാരുടെ അത്രുതകമ്മക്കുളം പ്രധാനനായുണ്ട് രാജ്ഞിനും അനുകന്നു.

പെൻഡ്രൂചിലെ രാജാവായിയുന്ന പെട്ടേൻഡാസി സവർണ്ണ, തർ, ഇരാജ് ഇങ്ങിനു മുന്ന് പുതുമായണംകായിയുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ രാജുത്തെ ഇബണ്ട് മുന്ന് ചേക്കംമായി വിജീച്ചിച്ചു കൊടുത്തു. സവി മീറ്റ 10, വാവാർ ഇള രണ്ടു രാജുങ്ങളും തറിശു റൂപാൻ രജുവും ഇരാജിനു ശ്രദ്ധാർ എന്ന പ്രകാശവും ലഭിച്ചു. ഇവയിൽ ഇരാജിനു കിട്ടിയ ഭാഗമായിയുന്ന അധികം ഘലവത്തായിയുന്നതു. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ കനിശ്ചസംരാഡരെന്നു രാജും കൈക്കലാക്കണ നാതിനു സലിച്ചിം, തരം കുടി ശ്രമിച്ചു. ദരിക്കൽ മുന്ന് സമേഖ ഭരണമായം കുടിപ്പുംകായ തെ സമാഗ്രത്തിൽ തർ ഇരാജിനു വധിച്ചു. തന്റെലും ഇരാജിന്റെ പുതുനായ മിസ്റ്റുക്കിൾഹർ എൻറു റാജക്കമാരാം പിന്നാമഹനായ പെട്ടേൻഡാസി നേനിച്ചു ചേറ്റു സവി മിനോച്ചം തറിനോച്ചം ഒരു കരിനയുംഉം ചെള്ളുംഉം അതിൽ മിസ്റ്റു ശ്രീരം വിജയിയായി ഭവിഷ്യയും പിന്നുഹനാക്കും സലിച്ചിനു

യും കരിങ്ങയും സപ്പമറ്റുംകൊണ്ട് തന്നെ വധിക്കുന്നതിന് ഇരുൾ
ഡോ സൗഖ്യികയും ചെയ്യും. ഇല യുലൻടിൽ രാജക്കാരന്റെ
ശ്വാസത്തുണ്ടായിരുന്ന പോരാളികളിൽ അനുഗ്രഹണ്ണുന്നായിരുന്ന രാമ്പു
വൻ ഒരു മരക്കൊഞ്ച സാം.

‘അമ്പക്കാവത്രു’ സംഖ്യിന് ഒരു പുന്നൻ ജനറിച്ച്. ഇവിടു മുപ്പാറ തന്നെ അഞ്ചു ശിന്റുവിന്റെ രഹസ്യത്തി അതുസകലം വെള്ളിക്കു ഡിക്കുവാൻ ചെയ്തുതനിൽനാം. അതു കണ്ണതിൽ അഞ്ചിന്റെ മംഗലം എന്നും സാംഗം എന്നും നാമകരണം ചെയ്തു. മുഖിയനു വിശ്വേഷണമാർത്തി ശിക്കിയുണ്ടു ശിന്റുവിന്റെ ഉടമ്പദം തനിക്കു പല വിച്ഛ്രാന്തരം ചുണ്ടുവായി ദിവിഭ്രാന്തരം ചുണ്ടുവായി കൈപ്പെടുത്തുവാൻ ആര്യത്തിനായി സന്തോഷിച്ചു. അതിനാൽ അടു സ്ഥിരമായ കംപ്യൂട്ടറും

കാബ്യത്വിലെ രംജാവായ മിരംറാബു് പണ്ടി പ്രവർദ്ധിച്ച തന്ത അനാശ്വര രാജാവിനെ കൊടു നിന്മംഭാഗം കുമ്ഭാവാ കൈക്കു എഴി അഡാറുക എന്ന പരമ ദാമുന്നായ അബ്ദിപിഡിട വാദ്യജാതനായിരുന്നു. ഈ മിഹരാബു് ഇരുപ്പാർ സ്വാമിനു് കുട്ടി കൊടുന്നുകൊണ്ടു് വനിഞ്ഞു. ഏകിൽ സാരു എഴുതാ കാണ്ടി നിന്നിനാഡി കാബ്യഭിരിയും ചെന്നിതന്നെപ്പാറി മിഹരാബിൻ്റെ പുത്രി യുടെ ത്രാവല്ലൂമിന്നുന്നങ്ങളേക്കുചെയ്യു കേരിക്കുന്നതിനിടരു അംഗി. അതു കൗക മുഖിൽത്തെന്നു സാമിൻ്റെ പരാങ്കുമണ്ണങ്ങളും ത്രാവല്ലൂമിന്നുന്നതും കുറിച്ചു് യഥാവിധിം ഗ്രാഫിച്ചിരുന്നു. സാ ലു അവക്കു വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു് നിയോചിച്ചു. എന്നാൽ

ശ്രദ്ധാജായ അവക്കു പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു് വി മിതമല്ലെന്ന അഭ്യേഷതിന്റെ സവിഭാഗം ഉപദാനിച്ചു, എ കീലം ഇം ഹേച്ചു് മംഗലമായിരിക്കുമെന്നും ഇതിൽനിന്നും ഉണ്ടാ കുന്ന പുതും മഹാ ശഹരാം വിത്രക്കണ്ണാവും അപ്പിരിക്കുമെന്നും സാമിൻ്റെ ഒരുവാജന്നും അഭിസ്താഖലപ്പുട്ടുകയാൽ അതു യഥാ കണ്ണായട വിവാഹകമന്മം നടത്തുന്നതിനു് സാം സന്ന്നാശപ്പെട്ടു് സമുത്തിച്ചു. രംജാവായ മിന്നുക്കിംഗിൻു് ഇംഗ്ലീഷ് വിജോയനാണും സാധായിരുന്നതു്. സാമ്പം, മിഹരാബു തമ്മില്ലെത്തു വാൻ്റു സ്വപം ശ്രൂതിനു് ദോഷകരാഡി പാണ്ടിച്ചുകുറുക്കുന്നു് അംഗൃഹി യാണ്ടുകു അഭ്യേഷം കാബ്യം രാജുന്നതെ ഉടൻ യഥം ചെയ്യു നു മീപ്പിശരിനാവിനു സാമിനോടാജന്നാവിച്ചു. ദൃഢം സാമിൻ്റെ ആപാത്മനകരുടും വാദവും ത്രാവല്ലൂ അനുമതി നന്നക്കയും അചീഡരണ സാഡു രാജകൗകയും ദന്തി കൂടായി തീരകയും ചെയ്യു. ഒരുവജന്നമായട വെിസ്റ്റുപ്പാഡം വിഹലമായെല്ലു. സാമിൻ്റെ മഹിഷിക്കു് അധികാരാം സാമിനും ത്രാവല്ലും ദന്തി യുടെ വളരുപ്പ് വിസ്മയങ്ങനകമായിരുന്നു. ജനിച്ച ലിവാസംതെനു അവൻു് തെ വയസ്സു് ആപാത്മനകമായിരുന്നു. അവൻ വയസ്സാ യാണ്ടുകുംഗും അഡപ്പാരോഡണനതിൽ അതിവത്രം സന്ദുംപാഠിച്ചു. പ്രാചീ വയസ്സിൽ ഒരു നോസ തരം ദേഹാവായിഡിന്നു.

കുറു കഴിന്തുകൊണ്ടു മിന്നുക്കിംഗം പരാതന്നായി. അംഗ

மத்தியீர்க் கூக்கு நாவசர் ஸிஃஷ்டாஸ்தாஷாஹ்லால் வழி, அது
தேவோ காஷ்டீ அவிவேகமாயி வைராக்க பூவத்திலுத்தினால் ஒது
பூதலித் தலை கடிப்புத்தீஷ்டீ உள்ளது. ஆனால் காஷ்டீ தரிசனம்
வாய்மையை டிராஞ்சல் தாஜாவும் அவசரத் தொகையில் பூத்திகா
ங்கே சீவாங் தூத்தாஜ் எ ஜீ டிராஞ்சல்ஹாஸ்தாஷா கிழவுதிலும் பே
ஷ்டுதை ஆகுறுதிடு. ரூபா ஆன அவசரத்தில் மஸுரிகாபீஸி
தொயி கிளப்புவிவாயிதான். நாவசர் யுலஸ்தித் கொஸுப்பூடு.
ஈாங் ராஞ்சகூய்கயிகமாயி. அங்கநம் பாது ஶாது ராஜாவாய
அாச்சுப்பு ஸியவினேயும் குடுக்கியும் பேஷ்டுகிற்கிணம் ராடிடும் ஸ
லிமிக்கா புதைத்தாக ஏத்துக்கீர்த தாஜாவாக்கி. பாவிடிக்
ஜாய யுலஸ்துலோகை ரூபாயிதான் கெதாவாயியாக்கு. கூடுகாவா
வாக் அங்கேஷகம் வெறுப்பூடு. அங்கேஹ்திக்கீங்கு மறங்கங்கே
கெதுக்காஸ் (கெதுக்கஸ்ட) ராஜாவாக துட்டு. அங்கேஹ்திக்கீங்கு
பல அவசரத்திலும் ரூபாவித்திக்கீங்கு பல வளியாவாய்க்கீஷு
வாக்கையாக அங்கேஹ் அங்கேஹ் விஶ்வாஜீதாரும் ஏது நமா
கீங்கு கொடுத்து.

അംഗീകാരം ആവിടെനിന്ന് യാതുതിരിച്ചുപ്പോറും അവർ ഗർജിണിയായിരുന്നു. അപ്പോരു അംഗീകാരം അംഗീകാരം കൂടിൽ ഒരു രഹസ്യം കുറഞ്ഞായാൽ കൊടുത്തിട്ടും ‘ഇംഗ്ലീഷ് പരാമരശത്താൽ നീ ഒരു പ്രതി നെന്നും’ പ്രസവിക്കണാതെങ്കിൽ ഇതു് ആവണ്ണി കണ്ണംകൂട്ടി മേഖല, ഒരു പ്രതിയാശാക്കിൽ ഓവപ്പേരുടെ കേശത്തിലും ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാണെന്നു് പിരിഞ്ഞു.

அவை பூண்டுபியன்ற பூதிச்சாலையாக கட கூரகை பூசுவிதூ. வொலுத்திக்குதை எவிகாக ஞஞ்சுதகத்தைக் கூட வ்வலக்குவான்றி எங்கிக் காலங்காலி குட்டாளிக்குட்டான்கி. என்னும் கூவு கென்ற பெற்றுக் கூட மேற்கூட நூல் பேர்தூ. ஏதோ தமிழ்நாட்டுப்பூத்தைக்கூட் அவன் காருமுயால்பாஸ்தைக் கூவு திரிக்காயித்திரிக். அவன் பூதிச்சாலையைக்குதை எவன் என்று மின்ற பூதுகாலைக்கூட் எங்கென் மாறாவும் அவனை யில் பூதூ. ஏதுகால் தகிக்க அழுவிக்கால், எங்கோயை காங்கிரஸ்தை ஏதுக்கூட்டு அது கட்டியை கொள்ளுவோக்குமென்ற அது தகிக்க வாஸ பூத்தை வேதன உள்ளாக்குமென்ற அதுக்காங்கூத் ஹா விவரம் அவன் கென்ற பூதைத்திக்குதை நிதிமாமன் வெறுவைமென்ற அவன் அவனோத் அதுதைப்பிதித்திருக்கார. எடுத்திலூக் குத்திக்கூட ஏதுகோ பூதுகோயை ஜக்நித்துக்கையாரிக்காவிக் கூப்புக்குப் பூசும் ஸாமங் காங்கிரஸ் அதுதைத். எவிக்கெனினும் உதிதூ முப்படிதித்திரு என் தகெர் கூவத்தும் பெள்கட்டிச்சுத்தைக்காவிக்கூத் அதுவாத சூத்தியிக்கும் சோஶலாகாலி பூசுவிதூ. பிக்கு கலிக்கலும் ஸாமங்கேஷயை ரூபாத்திரோயைக்கிடூத் அதேவும் சினிதூத கிலூ. ஸோந்துவிகென் உத்த காத கெரிசுத் திருமீ மிதிலூக் கூவத்தினேஜூ வேறாவும் காரணத்தைக்கூத். அவன்தூ பிதைவும் கூட்டுத்தைக்கென்ற கூதுவாக அதேத் திருவிவிகென்ற ஸாமந்தை ஜக்கொவிக்கு ரெங்குயித்தைத்தைத் தொடுவூலூ ஒந்திப்பால் அவி எத்தை ஸோந்துவிக்கு கொஞ்சுபோவி கூதோ வை யேதுமேன்ற அவன் கூத்தூதுக்கூத். கே. காராவு யுவலத்திருக் கொஞ்சுக்கிறுத்தைக்கி. அதேத் திருவிவைப் பாதை கூத்துக்கூதை கூது கைக்காலித்தைக்கூத் காஞ்சுவைக்கைக்காலித்தை கூதை

வொஸ்காதிய்கிணம் அவர்களுடைய வெற்றி பிதாவினை நா டவுஷின்ஸ் மைக்ராம் அவர்களிலும் போன்று விட்டு. ஸோல்ராவின்றி கிழமைகளைவிட்டு கேட்க தென்ற உடலேஸாஸ்டிக் ஹாஸ் கை நழை அவசரமைக்க வேண்டியிருக்கிறார்கள், தென்றியும் ஏற்றுப்படும் நாம் பாதை ஸோல்ராவின் ஸமாகமாயிருக்கிறது என வலிமூலமாக கொடுக்க வேண்டும். ஸோல்ராவு அரசினை ஸ்பிகரிட்டு, ஹைகோர்ட் மாண்பும் அவர்கள் தென்ற அதாவது ஏற்கெட்டு சென்றுகிறது வேறாகிட்டுமாய்கிறது.

അംഗമും സിയാമ്പിന്റെ വൈസ്രാജ്യത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ
ഹാമാൻ എന്നും പ്രാർഥനയും എന്നും രണ്ടുംപരമായിരുന്നു. ദുര്ഘട്ടമുഖ
ഓശാഹുബുദ്ധ അമലിൽ പ്രവിച്ചുംബാക്കാനിടക്കുന്നുകൂടാതെന്ന് എങ്കിലും
ചാതിയന്നായ രജാവും ദാ ഫോട്ട് നിഷ്ക്രിയമാക്കിയാൽ. സൊ
റുബുദ്ധ റിസ്റ്റു പുംതമഹിൽ അരിയാതെ എഴുതിക്കുള്ളം വൈദ്യു
ക്കാരഡായ പുതും മുഖം തുടക്കിയ പിതാവിഞ്ച വധിക്കപ്പെട്ടുടക്ക
ഓശാഹം കുമണ വല്ല ചാഗിയുംകൊണ്ട് ഓശാഹുബിനെ കൊ
ന്ന് പേരിലുംരാജും മുഴുവനും തനിയ്ക്കുടക്കാമെന്നുംമറുചായിയാൽ
അരാദ്ദുമെന്തിരിക്കുന്ന അനുത്തരം.

ബോന്നാമീരൻറെ ജൈത്യാത്മക്കാരിയുടും കെ
യിക്രോൺസ് ദയാക്ലഗായി. അംപ്പാറ സാമ്പവിസ്ത്രാനിൽ താഴെ
സിച്ചിക്കുന്ന ഒരു തീരം ഒരു ഉച്ചത്. അംഗലാബ്രീഞ്ചം ശ്രീരം
ഭ്രാഹ്മം എല്ലാത്തിനും അംഗാർ അംഗാർ

“ஷ்டில்க்கா உல்லூரைக்கு அவர்களைச் சொன்னிடு. ஒத்துப் பறை முடியுமே யிரு வகுப்புறம் ராஜாவு” கோவாக் காலங்கி அத்துறைத்தினை ஜவங்காகட் பைர்விளாலெங்கயூ¹ கொழுநானில் அறங்காபிடி. எனும் ராஜாவின்கீர்த்தால்வர்த்தன் கைகளிடையில் அல்லிக்கூவிடுவது திடிக்கையோன. அப்பூர் யு ராஜாவின்கீர்த்தால் சூப்புவகுப் பூர்ணம் ராஜகூபதை செய்தி

ଶୁଣାଇଁ ରାଜ୍ୟତିଳିଙ୍କର ପୁରକକରଣାଁ ବାରେ ଗ୍ରହ୍ୟାଂ ସମାଧା
ନାହରଣତ୍ତ୍ଵ ଅଭ୍ୟବତାନୀଳିଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରିତକାଳୀନରେବଳା. ରାଜ୍ୟରେ ଏହା
ଭ୍ୟବତାନୀଳିଙ୍କର ଆର୍ଥିକର ମଧ୍ୟ କଥାକିମ୍ବୁଦ୍ଧି ଅଭ୍ୟବତାନୀଳିଙ୍ଗ ଯ
ତିଥିରେ ବୁଝାନିଲ୍ୟ ସରତକିମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ରାଜ୍ୟ. ଆର୍ଥିକରାତିର
ସଂ ପାତ୍ରାଳୀକରେନ ରାଜ୍ୟତିଳିଙ୍କର କେନ୍ତ୍ରପରିଷିକ୍ ସୋଲ୍ଲା
ବିକେଳାଟଙ୍କ କାର୍ତ୍ତାର୍ଥସେନାଯେବଳା ଫୁଲିମିଛି. ଏକାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଯ
କୁଳଚର୍ଯ୍ୟାତିର ବାଜର ବିଭବଗାୟିତା.

ସୋଲ୍ଲାଙ୍କ୍ ପେରିଶ୍ରୀକାରିତାଙ୍କିଳାଂଶୁରୁଷୁଲାତି
ଙ୍କ ଅଭ୍ୟପାଳନରେ ବ୍ୟାପ୍ତାଂ ଅବର ଏହା ଶାକରମାରାଯି.
ନାହରଣ ଏକାତିରାଜୀରଚାରୀଙ୍କ ନ୍ତି ଅଭ୍ୟା ଉଣ୍ଡାଖିଲ୍ୟ. ନାହାର
ରାଜ୍ୟରେ ବ୍ୟାକରନ୍ତିକେଳାଟପକ୍ଷିତ୍ୱ. ରାଜ୍ୟପିଲିଙ୍କର ମନୋବିଦ
ନକ୍ଷାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତିରାମମନ୍ତିତ୍ୱ. କବଚାନ୍ତିରାମିକରେ ଯତ୍ନିତ୍ୱ,
ଷ୍ଟାରିକପ୍ରାପ୍ତି. ସୋଲ୍ଲାଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଳ୍ୟ ଉଣ୍ଡାଖ ସଂଭାଷ
ନାତିର ଅଭ୍ୟବମ ରାଜ୍ୟକାଳୀନ ବ୍ୟାକାଳ ରାଜ୍ୟ ଓହାଲିତ୍ୱି
ଙ୍କ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟଭିଳିଙ୍କର ଫ୍ରତ୍ତକ ମାତ୍ରମାଙ୍କ ଏକାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉ
ତରଂପରଗତତ୍ତ୍ଵ. ଅନ୍ତରାଳର ଅବର ଯୁଦ୍ଧଂ ଅଭ୍ୟାଶିତ୍ୱ. କଣା
ବାର, ଶତା, ବିଲ୍ୟଂ ଅନ୍ତରୁଂ ଭୁବକେଳାଙ୍କ ଯମାକୁମା ଷ୍ଟାରାରାଟି.
ହତିଲେଲ୍ୟାଂ ରଣ୍ଟିପେଣ ତୁମ୍ପାନିପ୍ରକାମାରାଯିତାତେତ୍ୟନ୍ତ୍ର. ତା
ଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ-ଚେତ୍ତାନାତ୍ତ୍ଵ ତଥାଙ୍କ ଅଭିକେଳାଟାକାଳୀନ ସୋଲ୍ଲାଖାନୀ
ଙ୍କ ବଲିକ ବାଂଶ୍ୟ ଉଣ୍ଡାଖାୟିତା. ଏକାତି ରାଜ୍ୟଭିଳିଙ୍ଗରୁ
ଅଭ୍ୟବତାନୀଳିଙ୍କର ପ୍ରାସିମହାଯ କତିରଣ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିଜିବଳୀମ
ଦିଯୁକ୍ତକେଳାଂ, ରେବାରୁବାନିଙ୍କର ପ୍ରତିଭେଦାଧି ରାଜ୍ୟମା ଅବଶେଷ
କତିର ରାଜାକେଶ୍ବା ଅଲ୍ଲେଖା ନିଜ ନିର୍ମାଣକାଳମରାଠା ହା
ମାଙ୍କ ଅବଶେଷକ ପାଇତ୍ତ୍ଵ ଅଭ୍ୟବରେ ଅଭ୍ୟବରେ ଅଭ୍ୟବରେ ଏହା.

ପିରେତିବିଷସବୁ ଅବର ତମିର ଯୁଦ୍ଧ, ରହିଲୁ. ଏହା
କାଳ ସୋଲ୍ଲାଖାନୀ ଏହା ତତ୍ତ୍ଵର ଅବଶେଷ ପ୍ରତିରାଷ୍ଟିତାତ୍ତ୍ଵି
ତ୍ୱ ସହଜମାର୍ଯ୍ୟ ତଥ ଦ୍ୟୁମଂ ଜନିଜାଯାଏ ଯୁଦ୍ଧଂ ଉତ୍ତରା ଅବ
ସାନିପ୍ରିକେଳାମାଙ୍କ ଅବଶେଷ ଅଭ୍ୟବରୀର ଉଣ୍ଡାଖି. ଏକାତି
ରାଜ୍ୟ ଅବଶେଷ ଅଭ୍ୟବରେ ଅଭ୍ୟବରେ ଅଭ୍ୟବରେ ନିର୍ମାଣିତ୍ୱକୁଳିତନ୍ତ୍ର. ଅନ୍ତା ଅବର
ରାଜ୍ୟ ଅବଶେଷ ଅଭ୍ୟବରେ ଅଭ୍ୟବରେ ଏହାତ୍ତ୍ଵ.

‘கோவை’ விரிவோர் மாதுமே கழுத்து வெட்டுள் யான் தீட்டு. அரசேகரண்டான் யுலாலிதி. ஏன் எழுப் போறுவிளைநூட் வருகிறத் தொவங் அலேக்டிவ்தினை வயித்தில். ஏனால் ஒ நாளன்று சிவாஸ் யுலாலிடிக்கிற ஸோறுவை தாഴை விழா ஸிட்டியை ஒட்டு எவ்வாறு தலைவிவசம் தணைநூட் காணித்து உய அர யேசு விஶிஷ்டாகத எழுப் புக்கர சூத்து அவங்க பார்ஷப்பதின் கற்றிவிரக்கி. அலேபூர் ஸோறுவை எங்கு பிதாவினைக்கிட்டு எடுத்துவிடுமொநூட் பாக்கு தங்கு கணு கு கெட்டித்தொ ரக்காக்களைத் தொலேம்கின காங்கிரஸை வெறி. தனால் வயிக்கெழுக்கவந், தன்ம வீரங்களுடைய மக்களிலையேபூர் எழுத்தினங்காய பலித்துவோ “வருா நி ஸ்மீமாயித்தொ. அலேம் அதும் அதற்குத்து வெறுக்குவங் கூடு. ஏனால் ஸோறுவை” அதிகார ஸம்ஹதித்தில். உடை எலேம் கெயிக்கொள்கின்ற கைவரைமுளைக்கினா முப்பில நேரு யாதுபோக்காவிலூருநதினில் அதுதயாகு. தனை ஸ்டா ஹாஸ்டாட்டுக்காகவி எழுத்தினை நாட்வாழிக்கொந்தி வந ஸோறுவைக்கவேள்வி அது கொட்டக்கையிலைஞ் அலேம் வெவ்வாகி விட்டுவிடு. அது கேட்டு எழுப் தனை ரஜாவின்ற அந்தக்கவே கூ புரைப்படு. ஏனால் அலேம் அக்டோப்ரே வெந்த சேயநாதின் நூட்டுத்தொ ஸோறுவை மலிசு ஏனாஜதி வார்த்த கிடி:

കുക്കിങ്ങൻ, റസ്സ് റിനിങ്ങൻ മാതാവു തുടക്കിച്ച ഗ്രീക്കന്റെ ഒരു നീയമാഡ പരിശുദ്ധിക്കാം വളരു മും കേരിക്കാമായിരാൻ, ദുർക്കൾ ഉഹിതസ്ഥാനത്തു സൊഗ്രാമിക്കുന്നു എന്നും യമാവിധി സംസ്കാരിയും യും ശാഖിടുക തു ചിരസ്ഥായിക്കായ സ്ത്രീപം സ്ഥാപിക്കുന്നും ചെയ്യു.

രം വത്തമാനമല്ലോ സൊഗ്രാമിക്കുന്നു മാതാവറിന്തു ഫ്രോം, അവരം അശ്വിപ്രവേശം ചെയ്യു ഫൂണ്ടുഗം ചെയ്യുന്നു ദൈവമെട്ട്. ആളുകൾ അവരെ അതിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവരം തന്റെ കേൾപ്പാരെ തു നശിപ്പിയ്ക്കു ശരീരത്തെ വില സ്ഥാപാദാക്കച്ചും ഏപ്പിടി ദാവിധാ ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യു. മരിച്ചു കൂടാൻ മുഹൂരതക്കുന്നു അശ്വപ്രതേത അവളുടെ സമീപത്തു കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അവരം ആളുപ്രബാഹമത്തൊട്ടുകൂടി അഭി കുന്നു ഉണ്ടമാംഗത്തിലും മുഖത്തും പച്ചവും ചുംബകം ചെയ്യു. അഞ്ചിനാഞ്ചാവരം കരഞ്ഞും തന്നെത്താൻ താഡിച്ചും ഗ്രസനിച്ചും തന്നെ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂടി. ദുക്കം ആ വഷ്ടത്തിക്കുന്നു അവസാനത്തിൽ,

തമ്പരനൊത്തു സുരഖാകമതിൽ സുവിപ്പാൻ

വെബിരതിരിച്ചിതവിടേയ്ക്കു മഹാകടപ്പം.

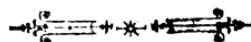
ഇംഗ്ലീഷന്റെ ഹാഫാഫാമായിലും കമാഴട ചുരുക്കം. ഈ തു തികിലിം ഈ കമാഴിലും ആളി ചില ഗ്രാമ്യാസങ്ഘരം കാണുന്നതു്, ഈ തു തികിലിം മുഖഗ്രാമകാരൻ വഞ്ഞതിച്ചിട്ടുള്ളതാക്കം. ആ മാ റാണ്ടം കമാഴുത്തു രസപൂശ്നി വളിരെ വലിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെമർ ചിന്നമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു് അംഗങ്ങവെള്ളുമാക്കാം.

രൂലഗ്രന്ഥകാരനായ മാത്രു ആർക്കാറഡഡു് വിക്രോറിയാമഹാ രാജത്തിയുടെ കാലത്തു ഇംഗ്ലീഷിന്റെ മഹാകവികളിൽ തേവന്നാക്കാം. പ്രസിദ്ധാസ്ത്രക റാബിലിവിലെ പ്രധാനാല്പ്പാപകനാ അ ഡാക്ടർ ആർക്കാറഡഡുക്കുന്നു ചുത്രനായ അദ്ദേഹം മൃവരു-ൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ലാൽച്ചാം എന്ന സ്ഥലത്തു ആറിച്ചു. അദ്ദേഹം വി പ്രാഞ്ചാസകാലത്തു തന്നെ തന്റെ മഹാത്തായ സ്കൂളിലെക്കിണ്ടും സാമത്ര്യത്തെല്ലാം ചുവാ ചാരാഗ്രാമങ്ങളിലും ദ്രുദർശന മുട്ടിക്കു

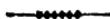
മഹാത്മ-യ അദ്ദേഹത്തിന് വാറിയൽ അധിക്ഷോഷിപ്പ് എന്ന വലി
യ ബഹുമതി ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഏതു കവിയും തുന്നണം ശ്വസിക്കാൻ
കൂടിയ ഒരു പഠനികാരം ആകുമ്പോനു. അദ്ദേഹത്തിലെന്റെ ക
ം പാഠ പാഠി- പാഠാവിജ്ഞാശം ഒക്കാണ്ടും മണ്ണാമരംഖാ
ഡേപ്പുര പ്രഥമാദാ ചാംഡിയും കൊണ്ടും എത്രയും എപ്പ
മാറ്റ ചെയ്യുന്നതു പാഠി മാറ്റാം അദ്ദേഹം ലി
ഡർമ്മിറ്റി എന്ന സ്ഥാനത്തുവെച്ചു എഴുന്നുഗതിയാൽ പെട്ടുന്ന മര
ആദിക്കയല്ലാപിച്ചു.

സൈരാഡി റാഷ്ട്രം.

(ശ്രദ്ധ)

നല്ലായ പ്രഭാതാക്കൾപ്രമാണ്തരുക്കരിതട്ട്
മല്ലവേ പ്രാഹ്നിംഗാഗമാക്കവെ വെള്ളത്തിനു.
അക്കമിക്കാളുംനീ തന്നിൽനിന്നയന്നത-
രിക്ഷതിൽപ്പരന്നിരു പാരമായു് മുടക്കൾനെതും
എന്നിട്ടും ദേജനമാക്കവഗാധനിപ്പു-
തന്നിലംബത്തിമാത്രും ലയിച്ചുകിടക്കയാൽ
നന്നടമതിവുള്ളിട്ടാത്തരങ്കുടാരങ്ങ-
ഉത്തരയുംനിറുണ്ടുമായു് നിരന്ന നിന്നിതല്ലോ.
സൈരാഡേനകൾമാത്രമുറഞ്ഞാതിനിവലം
തിരിഞ്ഞുകിടന്നതാൻകഴിച്ചുനിരവല്ലും
എന്നാലുപ്പാതത്തിൻ വെൺ കതിർ മനം മനം
തന്നടക്കുടാരത്തിൽ സൈപരമായുംയുള്ളുകവേ
നിന്നടന്നംഗേരു വന്നുങ്ങൾ ധരിച്ചുവൻ
തന്നടവാശള്ളത്തു തിരക്കിയരക്കട്ടിൽ
കുടാരംവെടിഞ്ഞായു് വെള്ളിയിലിരജിതനൻ
കുടായംകുടാവതയത്തണിത്തര മനത രഞ്ഞ-
മുടിമണ്ണിട്ടുംപടവിട്ടുകരിക്കിട്ടുന്ന
തേടിനാംതന്നെന്നുംബന്നും കുടാഗാം.
പാമിരാധി തുകയിലങ്ങാംതുക്കരിതട്ട്
പാരമപ്പുന്നിക്കട്ടിഞ്ഞാക്കവെയുങ്കുറവാം
ഒവനക്കാലത്തുകരകവിജ്ഞപ്പുവഹിക്ക-
മാ നദിതന്നെന്നതാണ കരയിൽ കൂദനേന്നും
കട്ടനാൽക്കുട്ടപോലെതിങ്ങിന താത്തരങ്ങൾ

கிடக்கு நூற்றுமையில் கடன் போய்கிடினான்.
ங்கவு கடக்கண்ணார் வேறாக்க கடக்கெதாட-
கடக்கூக்கரல்லூங்கினாகவலஜபூஷபினின்
கினிடங் செயியெடு காளிகள்ரஸமிபத்து
செய்யவன்றிதழிமெல்லியாம் குமாரகந்.
பள்ளத்துறைதின்முகமிழபூஞ்சித் தங்க்கூடிமலை-
கொள்ளாடகோடு கெட்டியுரப்பித்தினனிது
காலத்தின்பறாகுமங்கொள்ளத்துகிஸ்டூஷமி-
காவத்து தாഴீ விளை நாலிதழபோயிதழை,
ஹபூஷாற்றாத்தறைக் கைநட நாயகன்ற
நாலுப்பாம் நூற்றாற் தீர்த்தாற் ஸமலங்களித்
ஸைஉரங்கத்து ஏதாக்காமல்க்கங்வூன்று
கிரத்திகாந்தாக்காவிரிதழித்தங்களினா
ஞாலிகிலாயுயங்கூஷங்கத்துக்கல்லினேய்
விரவோடுக்காநுபால்கங்கள்ளான் கலுந்.
நுலங்காற் ஸாயாளை செழுமாநாஷ போவை
நூலும் மயக்கத்திற்கிடநிட்கநாலும்
ஸப்பரமின்திது தனங்க ஸமிசை வ-
கொன்னினாகைக்கொன் காலகி கேரக்கூல்லியும்.
வாரகை தலவாயித்தக்கத்திவாயாத்திதபழ-
கோரித்தங்கவாடு வாடிதழாந் பெறரவேண்டு
'ஞாரங்கோ? வோநிது ராவிலை வராகெற்று
காரலை? விசாஶங்கரம் வழுதுநாளை சொர்க்க
நாறுகிலரதிக்கூட்டுறுத்துல்தாக்காய்
பாத்திரிமாதைவாங்வைமாநாக்கியை?'?
ஊடங்கை ஸாலங்கமந்துத் தங்கனின்
ஸ்டாக்மாய் விநித்தாயிவாளை சொல்லிகினான்;
'ஏராங்காநிஹரியிதழு? ஸைஉரங்காத்திகர
கினியிழுமுயன்றிதழிரப்புக்காரத்திகர
ஊங்கைகாகாத்து ஶறுதிலவூஷம் கிட-
சங்கங்குக்கிட்டு சொன்னாறு ஆசிவங

‘എഴുപ്പാം തവരുന്നോജുംകൾ കേട്ടി—
ടൈപ്പാലെ നടക്കാനും എന്നു ചെന്നുന്നു
സന്തതം ദിവാനു എന്നു ചിലിച്ചുവകാർക്കുവെന്നും
മഹാമഹിംവബഹപ്പും യുദ്ധയാഗ്രയുംവും
എന്നോട് കളിച്ചിരുതു തന്മാനങ്ങേണ—
നിന്നാതുകാണ്ടവശനാന്തപരൽ സന്നിഹിതവുമും
എന്നത്തിലാശയെന്നും തുറന്നുവീം
നന്നായിരുലിച്ചുതു കേട്ടാഖുംമഹാത്മാവേ!
ഉത്തരപാരശികമെന്നുവെന്നാട്ടവിട്ടു
താത്തരാമാംഡാകൊള്ളു യുദ്ധത്തിനോയെന്നുള്ളു
മരാളാമുരുളും എന്നാരഹവൻ തന്നു വേണ്ട—
നാതപൊലെപ്പുംപുംപും സേവിച്ചേരുന്നിരുക്കാം
കട്ടിയായിരുന്നോരു നാമിലും പെരുങ്ങാം എന്നു
കാട്ടിയേന്നും നല്ല തയന്നാമാംഡൈപ്പാലെ
ജയഗ്രിവഹാരം മഹാത്മാരഞ്ഞു കൊട്ടി
ഒമ്മെനിയേപ്പറ്റിശ്വേദവന്മല്ലും ചുററി
അടച്ചിലരികളാം പാരസ്യികരോണ—
ഞത്തവേദനാൽപിക്കുന്ന നേരിട്ടവിഭാഗത്തും
ഇവിഡിവാക്കേണ്ണുമെന്നു ദൃഢിപ്പുചീഡിച്ചുന്നതു—
മതിയിലുംതുംശാരാധാരുമും ദാതുമന്ത്രു
ഞാഥനാരു പുഞ്ചനയങ്ങപഷിച്ചിട്ടുനിരു
വാനിലും ദ്വാക്ഷിരം രാജ്യാംഭനാംഭനു
നിമ്മംവയശസ്ത്രിപ്പാതിപ്പു താനായേബ്രുന—
ലുമകന്തനുക്കുട്ടും പോർക്കും പുക്കാരിക്കുൽ
അംഗേമമനഗ്രാഹിച്ചീഡിക്കും ഒമാദത്തോട്ടു—
മുഖംനുകിരുതു മര വിഭിതം നിന്നാൽ സർപ്പം.
വള്ളരുന്നാളാംയും റിശപസിപ്പിങ്ങും എന്നു
വെളിച്ചിരുക്കാംവയ്ക്കും! നാതനാലി നാവരു
അതിനാൽഞാതനുനിപ്പേംഡും വോൺപ്പുകൊണ്ടിട്ടുനു—
നതിനാഭവാനിപ്പേംഡുംജനതനുകുടിട്ടുനും
രണ്ടുപക്ഷത്തിലേയും പടക്കരം വിത്രുമംകൈക—

ഒരുണ്ടുകൊള്ളു ദേയിനു തോൻ ചെന്ന കുമരാഡായ്
പാംഗാറിട്ടംപാരാപിക്കുപ്പും അവകാരെ തുച്ഛമാ
പ്രദപ്പെയും സ്വന്തിനായി പ്രാഹപാനം ചെയ്യാമെന്.
ജയവിനേന്നനിക്കായാൽ താതനക്കമേകകിംകും
സുഖശസ്ത്രം പുത്രനവരു ലഭിച്ചീടും
അമവാധുരിഖവരു ഗതിവാനിലേണ്ണുകി-
മായമനാകമെന്നാന്തനംട മക്കനുനു
അരതിയാം ലജ്ജയോടു കൈക്കമ്പാംകവേണ്ട താത-
നതിനാവത്തുമെറു നെന്നാനു തോനുനുമേ.
തിങ്ങി നിന്നിട്ട് ജനമജ്ഞാബ്ദം, ഫഹാരംനോരു
മന്ത്രമുഖങ്ങൾക്കും തന്റെ വാഴ്ന്ന് പെത്രപശാലി കർം
കിഞ്ഞവിച്ചീടുകനാൽ നിരതമുണ്ടാവുമാം
ഗസ്തുമ്പൂഖതവിശ്വാം, ഘീഖിട്ടു ഘീംഗമാം
അംബരാഘവപ്പുരുഷുപ്പുരുഷുപ്പുരുഷുപ്പുരുഷു
മംഗലയശസ്ത്രാംമജ്ഞാതേജജ്ഞതാവിന്.
മുഖവിശ്വാംകേട്ടുനരുമാഖാവനവൻറെ കൈ-
പുംബതന്റെ കരും ഗ്രഹിച്ചുണ്ണുമെപ്പോവം
ഉൽക്കണ്ണു പൂഞ്ഞു ബന്ധവിച്ചുപ്പുംകുർജ്ജസപഭ-
നക്കമാരകനോട് മദ്മായ് ചൊന്നാണുവാ-
'അരഹാഴികപോലുമടഞ്ഞിയിരിക്കവാ-
നയതുനിനക്കെതുനിനുനു ശീലമഞ്ഞു
ഒരിക്കൽപ്പോവു കണ്ണിട്ടില്ലാത്ത താതന്ത്രിനാന-
ഞിരിക്കിപ്പന്പയുംനന്നിലേപ്പെട്ടുചുന്നാനേ
പ്രേക്ഷാം കാനായാപത്തിചെത്തുരു ക്ഷമമയുണ്ടു
മാ കാഞ്ഞം! പതിക്കവാൻ പാരാതെ പാണതിനാതെ
നിനെന നിന്നുവമായി സ്നേഹിക്കും ദത്തങ്ങളുംട-
ഭാനിച്ചുയുംരചയു തയ്യപ്പാംബുദ്ധയും
നൗരപാലനാഭവിച്ചുംപരന്ന ദാഖലേംട-
കാം നിന്നിച്ചുനിനക്കിം പാശ്ചേമാൻ പാടില്ലേഹോ?
ഈ ഭൂബനാഞ്ചിച്ചു പാശ്ചന്നതത്രേതവ
രൂഗവകുരുമും പതാകാത്മിലില്ലു, നി.

அதுவைங்காண்டு ஸ்ரூப் சுற்கவித்தி ஸ்ராங்கிள்வு
வொட்டுதல் வெலத்தினால்பூதிலிருந்துபான்
அஞ்சிஸ்தாநமொன்று ராஜயார்ஜிஹபாந்து
கிழ்க்கீடு ஜித்திராம ராஜதோஹாஸ்தாத்து
அங்கினையூப் தவ தாதையைப்பூத்து
தின்திட்டாயேந்திலெக்கிலூ யுத்தங்குலம்
அங்கிலை வெறுாதைக்களையுள்ள ஸாமாயிரி
மங்கலமாத்துடை மங்கியாதாராஜ் என்.
யுலுந்தித்துரிவெரா பாய்ச்சாகாதை நூத்
ஏதுகெழுத்துக்கிள்வு யுத்துவாந் நின்றத்தின்.—
ஒருங்குறுப்புவாஸ்மிக்கோவமதேயத்தி-
நாகுநினாக்கல்யாஸ்துத்துப்பாய் ததிரளாவும்.
ஏந்தெச்சுத்தித் ஸச்சாஷ்சாங்கைநூ
நூனித்தாக்கு தக்கா காந்திகாம் ரா பூத்தாக்கா
ஏந்தால்வியிக்கூவுந்துபலாம் தத்தாதுகைநூ—
தொநித்து வங்கிக்கூ ஸபாபமாய் ஸபாஶ்வமந்தித்து
வாந்துக்குத்துக்கைநூ? பாராசிரியராகாடு
வல்துந்பிணக்கூக்கைநூ? மெறுவெங்கை—
நிழெதுநு துபமவந்மிண்டுக்கை வாந்திச்சுவாந்
அங்கிவந்துமிக்கவாந் கஷிக்கிழெதைநூ?
எவித ஏதுக்கூநோடு அநேக்குநோக்காகாமா?
ஒன்னதெதைநூமநதித் துரிவோ மாங்கமா
வநைத்துந்தினாக்கைந் தொநைந் தந்தித்துக்கித்
தைக்கைத்துந்துமின்றுபோய்க்கைநாவும் கேந்துகைநாடு—
மண்வாந்து என்கைநாகிகித் ஸநைநாஷமாம்.
அதிகார்ப்பிதாவிக்கைத்திரிச்சுதுக்காடுவாந் நிக்கா
மதிமித்தோஷமேதாடுமதயூதைக்கைநாவு
கிள்வபலமாகங் பெப்பாஸ்மநப்பாரா நை—
தூத்துக்குருமவமக்குத்துப்பாடுகிள்வாந்
காந்துக்குருமவமக்குத்துப்பாடுகிள்வாந்

മെസ്സുവും മാഡിയെത്തും കേസരിക്കുന്നതനോ
അാത്തയ്യും തട്ടച്ചിവാനാവനോ? രാസ്സും തന്റെ
ചുത്തെനവരിക്കുവാനാത്തുപാലാരാൽ സാദ്ധ്യം?;
ആക്കട്ടുനമതിനൽക്കേന്നും നിന്നിച്ചേപാ-
ലാക്കട്ട മകൻ! നീ മാഴുക്ക ദൈണങ്ങെത്തും?
ഇത്തരം പറഞ്ഞതവൻ കൈത്തലം വിള്ളുവ-
മൊന്തെന്നായ തൽപാഞ്ചിനം സത്പരമെഴുന്നേരു
മേത്തരമുട്ടും പാടുകകളും നൽ-
ച്ചുജെമാംഗരതിൽനന്നുപൂയുണ്ടും ചുമരും വെച്ച്
തക്കസ്ഥാനംബുദ്ധിയുടും ചെങ്കോലും ധരിച്ചുതന്നു
കൈത്തലമരതാലുമ ആംബരംനിൽ നാന
നന്നംഭുദ്ധനേന്നും വിളിച്ചുപാശാപാത്രം
മനമമുപ്പുരവേണ്ടുന്നതു പുരപ്പുട്ടാൻ,
അപ്പുവശിയും കാരത്തിലും ദിതുംഗഹാനം
കൈത്തപോട്ട കിളിന്നിതു കോംവമാഞ്ചികയാം
നാർപ്പോട്ടും നദിപാംാ തെളിഞ്ഞു മനതുമാറി-
ശിൽപ്പനാഡി ശോഭിച്ചിതു ദൈവത്തു മനത്തും,
ക്ഷിപ്രമാ രണ്ടാം ചെമുന്നായകൻ ഫേമകൻതന്നു
കൈപ്പനക്കു വേഗം സാഖിയും പദാനിയും
തങ്ങെട പടവിട്ടും വെടിപ്പതു മെമ്പാന്തിൽ
ഒംഗിരായ സ്വിന്റിനാണന്നു സന്നാലിമായും,
കൂത്തു നിറംവായം ആംബരക്കുടംവിട്ടു
ചുത്തുപുരപ്പുട്ടേപതാദൈപാപരിഞ്ഞും
കാഴ്ചാവം വന്നവെള്ളു ത്രുപ്പാക്കത്തിൽ പൊയ്ക്കുഡ്രാം
മുക്കാലും മുപ്പിയതിൽ കമലാ വലികളും
അംഗാലവന്വരതയതിൽ പാതത്താങ മാസക്കുട്ടം
സർക്കരുവാലമോട്ട മാനസസരസ്സിനാൽ
സ്വർക്കരിച്ചിവേഗം പറന്നപോകംപോലെ
വിസ്തുരമേഡനേന്നായ ചത്പരമതില്ലേണ
പ്രധാനംചെയ്യാരാനു താത്തരഭടവീരൻ.
പ്രാംഭം നാ ശ്രദ്ധിതാരും ദേവരാഹിഷ്ഠിക്കാരായും

പ്രമിതമാരായതിവിപുലഗാത്രമാരാം
നിജ്ഞരകവലയദേശമാർ താത്താരമാം
ചുജ്ഞല്ലതിണിമാത്രതികളാണിടന്ന
ദ്രോഷ്ഠതിരകളടച്ചുറ്റു കരയേറി-
പോക്കവിതമാം ദോഷങ്ങതൊട്ടമണംസിഡ്രാർ
രണ്ടാമതായ് നിരന്നാർ തുരജ്ഞഭക്തമാം
നീബന്ധായ കാന്തമേന്തും സാലരഭടമാം
മുഖഗാത്രങ്ങളാക്കമശപ്പദം മുകളേറി
മുഖഗാത്രരാധുജേളി രാത്രുക്കണ്ണഭക്തായും
ഇംഗ്ലീഷ് പദ്ധതി പദ്ധതി വേഴ്സ്കാരാ-
യൈക്കുന്ന അപ്പുവായം നിരന്നാർ മാഹോലെ.
അപ്പുവായിപ്പുറത്തും വന്നംസിഡ്രാർവമേ
കൈയ്യുള്ളി പാരസ്പിക്കുപ്പടയും ക്രമാഹോലെ
കുപ്പിടകളും നഘ്നാരഘപദസന്ധിയുംവാടി
കോപ്പുകളോട്ടും യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻബലംജാപാം.
തുടങ്ങപെടുരവശൻ താത്തരസന്നന്നമാൻ
പടവാം ക്രതന്നോട്ടും ഭൂനാണി തന്നിൽവന്ന
തന്നട ചെങ്കൊൽപ്പൊക്കിക്കാനിച്ചുസങ്കേതക്കാൽ
പിന്നോക്കം വിവക്ഷിന്നാൽ മുന്തുള്ള ഭന്നമാരം.
അാതു കണ്ണത്രണരം പാരസ്പിക്കാഡിഗനാം
ചുമ്പുരം പ്രത്യുഖം തന്നട കന്തമേനകി
മുന്നാണിപ്പുക്കനിറംതന്നട സൈനികരു
നിന്നിടന്നാജണ്ണാപിച്ചുാൻ സംജ്ഞയാൽ യട്ടാസ്ഥാനം.
നിശ്ചൈഭായി നിക്ഷേപം സൈന്യസ്വീകരിക്കുന്ന നട-
ക്കച്ചവലം ചെന്ന നിന്ന ചെറുരവശപരം ചൊന്നാൻ
'കേരംക്കവിൻ പ്രത്യുഖം പാരസ്പിക്കം പിന്നി-
ക്കണ്ണകിക്കുക്കും'യിൽ താത്തരമായമിരുപ്പാം.
ഇന്നത്തെ ദിവസം നാം തണ്ട്രീയം പോരാട്ടാക്ക
നന്നാക്കി സ്ഥാനാധികാരിയിൽ വസിയ്ക്കുന്നം
എന്നാലുപ്പാരസ്പിക്കപ്പള്ളക്കമാരിലേക്ക്-
നന്നാതക്കിന്തി ഒരുഖാം സന്തൃപ്തി സന്നദ്ധനായ്

വന്മാടൻ ദൈവരംഗാം ഞാജിക്കെ സേനാപതി
തനോടു പ്രദപ്യഭിം സ്ഥപരംചെയ്തിനും?
ഇത്തരം ചൈതന്യവേണ്ട് പറഞ്ഞിടിനേര-
ഡാത്തലമൊള്ളുചെറ്റ് ഹസ്താധനങ്ങളാണും
തപ്പത്താൽ താപര്യം വലയിം ചാതകങ്ങൾം
വഷ്ട്രസൃഷ്ടിക്കമാമിടിയാലുന്നപോലെ
രഹിഷ്മാനസംപൂണ്ടു താരത്രസേന സര്വാർ-
ക്ഷിപ്തമാസ്തീരം ലബ്ധമാമെന്നോക്കയാൽ.
എട്ടാശപൊച്ചംമാറു കേസരിവീരൻ ചെയ്യ-
മട്ടഹാസങ്ങൾ കേട്ടോരാനകൂട്ടം പോലെ
ഒന്ത്രിനാർ പാരസീക്കണ്ണമുള്ളകെട്ട്
ചെട്ടും ശ്രാംം ഷ്വാസമടക്കിടിനാർ ഭ്യാൽ
തെരിനും പ്രത്യുഖൻ പുരകിൽ മുറി നിന്ന
മറവളും സേനാധിമന്മാരോടു മന്ത്രിച്ചിത്ര
ഇരുക്കാശനും പിന്നൊസ്ത്രീം ഉഭരം ചെയ്യ-
വരനാമരചാഞ്ചലയമാവൻ പ്രേരവനും
കൈമിച്ചുംബോചന ത്രക്കി വേണ്ടതെന്തെ-
നാരമ്മുംബാശനിബണ്ണമോതിടിനാൻ:
'കേരംക്കണക്കാ പ്രത്യും! നീ കൈല്ലുംവെൻ വന്ന
പോക്കന്തിൽ വിളിക്കുംബാറം പോയീലജ്ജകന്തകിൽ
പ്രാശാഖവഭാനുമേഖലക്കണ്ണി വരുമ്പ്രേം
പോരിനായണ്ടു നമ്മിംശവനോടനാകലം?
നാമുംബും പരാക്രമ കൊണ്ടവനാലോചിച്ചും
പരമാസ്ത്രമുന്നാതേരു പരമാസ്ത്രവാദംബാതും
കാലിക്കാൻ വേഗം സുക്ഷ്മഗതിക്കൈനീവ പാത്താൽ
കാലടി വന്നാണീടും കാട്ടിലെ മുഖം പൊല്ലും.
വന്ന ദ്രാവർ കാശാനണ്ടു നന്നാതിനപ്പായമി-
സിനാലെ വന്നുംനിട്ടിഞ്ഞും മഹാൻ രാജുകൾ
പ്രാരഥായും രാജാവിശന്നാടിക്കൈത്തു കണ്ണനായി-
കുറഞ്ഞ പാർശ്വനിതു പാലുതമട്ടിച്ചുവെൻ
തന്ത്ര മുഹമ്മ ഗമിച്ചുമ സംസ്കരിഞ്ഞാട്ടുകൂടി

വസ്തുതയെല്ലാം നന്നായവന്നാട്ടിയിരിക്കാം.
ഉംഗളാരിലുള്ള ഫോറപ്രമാണങ്ങൾ മാനവൻ
സത്പരമണ്ണഞ്ചു പോൾ ചെങ്കുള്ളും മൊരുന്നേയും
അങ്ങിനെമുന്നിൽ വെന്ന പെട്ടവേദങ്ങൾ വാങ്ങും
മജ്ജാതെ ഒക്കെക്കാണാഡും മംഗളമുണ്ടായ്'വയം'
എന്നതു കേട്ട മനിൽ ചെന്നിത്തൂ പ്രത്യുഷങ്ങൾ
ചോന്നിരു: 'തവമതം സമ്മതം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം
ആയുധപാണിയായിരുന്നും തന്നെ
നായകനാരാത്തനെ ഏകപ്രതിഭയുണ്ടാണോ.
എന്നതുകേട്ട സൈന്യമായും സുരിമാം
~~സൈന്യമാം~~ പ്രാവിച്ചും പെട്ടവേദങ്ങൾ
എന്നാലും അഭാസന്തർക്കൾന്നുണ്ടോ തതു
നിന്നിടം പാരാസിക്കിടക്കിയിൽക്കൂടിക്കും
പിന്നോട്ടുനടന്നതിൽ കൈറിലെ ഒരുപോയി
ചെന്നാത്തി രാജ്ഞിന്തന്റെ ക്രാനത്തിന്റെമുഖിൽ.
അതുവാനുംകൊണ്ട് ശോഭിയുള്ളൂ പലക്കുടം-
ഗാരങ്ങളുവിടേറും തെളിഞ്ഞുവിള്ളേണ്ണ
നമ്മേം ദാനാം രാജ്ഞിന്തനും പലക്കുടം
നിമ്മലം ദാനാം രാജ്ഞിന്തനും വാസന്മാം
നിംബയീലമൂരാം താൽക്കുഞ്ഞും തതു
നിംബരാത്താം പൂണ്ട പാക്കണ്ണ ചുഴിവും.
തുരങ്ങാസാഖ്യന്താം താൽപുംപാരിചെന്ന
ത്രപരിയാടക്കംപരിക്കുന്നതു കണ്ണിടിനാം
മധുരഹലങ്ങളും, മാസാധാരാമികളും,
ചുതുരതരങ്ങളും സപ്രജ്ഞം ഘോയങ്ങളും
വിവിധതരമായിവിളഞ്ഞും മേരതന്റെ
സവിയേ സർത്തില്ലുംമന്ത്രാലംനെന്നാവള്ളും
കൈത്തണ്ണിൽ, താൻ വളരുത്തും കല്പരാഞ്ചിയെവെച്ച്
മുത്തോട്ടുമോമനിച്ചുകളിയുള്ളും രാജ്ഞിന്തന്റെ
അരികേചെന്ന നിന്നോരവെന്നക്കണ്ണിടേന്നരം
തരസാ കതിരെച്ചുനോട്ടുകൊണ്ടാത്തമോദം

ചാരിച്ചിൽ പരിതൃജിച്ചിണ്യജ്ഞതിനെ, രണ്ട്
കരവും ചിട്ടിച്ചുണ്ടു സയ്ക്കാരിച്ചേപ്പുവം ചൊന്നാൻ:
'സ്പാഗ്തംസവേ! മമ ലോഹനജനപ്പാവ-
രാഗതമിനു മമ ഭാഗ്യമെന്തിതിൽപ്പരം?
ഇന്നനു വിശ്വാസം ചെലുമ്പിയൊള-
മൊന്നാമതായിബീഡക്കുപേരുംഗ്രഹിച്ചും'.
എന്നോവം കേട്ട മുഖം സന്ദര്ഭം നിന്നിട്ടും
നിന്നകൊണ്ടരഹചയ്യാനിവണ്ണം ഭാവംനോക്കി:
ഇന്നാലുംചുംനാതൊന്നും ക്ഷേമംപാനാദിക്ക്
വന്നിട്ടുമൊരുക്കാടിനമേകണ പരമമനാൽ
ഗൈവമുഖം മരറായ കാണ്ണമിനു
സാരമായും സംബിളിച്ചുവാസംപ്ലോന്തുക്കൊടു
രണ്ട് ദൈവസ്ഥലങ്ങിനിനും മിച്ചിച്ചുംകൊ-
ണ്ടണ്ടിതു പരപ്പുരം നില്ക്കുന്ന നിശ്ചയജ്ഞമായും
താർത്തരരായതുതനു തത്ത്വാദ്ധ്വനിനിനുംപേരു-
ഡുലത്തിനായയയ്ക്കുംവനോക്കിക്കുവാൻ
നമധൂമൊരുവനെന്തിരുത്തണംപയയ്ക്കുന്നും
നമധ്യോന്നും ചൊന്നാൻ താർത്തരസേനാനാമാൻ.
ആരെയാണവരയയ്ക്കുന്നതനാറിയില്ലോ?
നേതൃത്വനുംപാരിൽപ്പുസിലുമവന്നനാമം.
അമഹനമുഖാംശാരാണെ തവന്നവംശമെന്നും
നിശ്ചയമാക്കിമൊട്ടമില്ലിത്രവരരെയനാൽ
അല്ലെങ്കാരാജ്ഞു! തവ തല്ലിപ്പെടുത്തുവന്ന
നബ്ലൂദസിംഹതല്ല വിക്രമമെഴുന്നകല്ലും
എത്രയും യുവാവന്നമനുടെ നായകമാ-
രതയും മുഖംരഹതു മരുപ്പേക്കരമാർ.
എല്ലാതാനിനൊത്തെനൊക്കെന്നനിശ്ചയനിബി-
യില്ലാതും തുണ്ണ നമ്മർ നശിക്കുമ്പെല്ലനാകിയും'.
എന്നല്ലാമവൻ ചൊന്ന വാഴക്കിടി കേടുനേരം
മനമാശുചിരിച്ചുവകാണണ്ടാതിനാൻ മഹാരാജ്ഞാൻ:
'നെന്നാണ്ടോ! ചുറ്റിക്കനായകവരല്ലോ മുഖം-

രഹനാകിലിനു ഞാനമതിലും വുദ്ദമനല്ലോ.
സ്കൃന്മപ്പു യുവാക്കണമാരു ശക്തവരനാകിജ്വഭ
മനാവൻ കാട്ടം പിഴ തെള്ളിരേ വെറ്റൽപ്പ്.
അമ്പിനീപതി വരക്കുസരി, യുവാവധൻ
മേഖരംമാനിയും സ്വത്യങ്ങനമാരെമാത്രം
വുത്തിയാത്താനുമെന്നോ വുദ്ദമാരല്ലോവരു
ചുത്തുമണ്ണിയും ത്രന്മാണവൻമതംന്ത്രം.
രാഷ്ട്രങ്ങാഭക്തമില്ലും രാച്ചിന നാസ്തിപാത്തം-
ലിംഗമാരവനിപ്പോരുക്കുകരുമാത്രമഞ്ഞു
അതിനാലമുട്ടുരിഡുകരുമെന്നാതിക്കുട്ടു
മുതിയിൽഗർഭമേരും സൗരണ്യം തന്നോടിപ്പോരും.
നാട്ടകാരക്കുട്ടിയെപ്പുകഴുത്തുനാരുകൊണ്ട്
കോട്ടമെന്തനിക്കണ്ടാനെന്നിനുകുസീട്ടുനു?
പ്രഖ്യവനാകുമുടി കുശലായശ്ശൈനായ-
മഖവയ്ക്കുപ്പോ പണ്ടു ലഭിച്ചുശ്ശന്താനമായ
ഇത്തുപാലതി യെത്തും കൈക്കൊണ്ടുപുകളുംകും
പുതുപ്പുനിലാവിനാൽ ഭ്രംബകംനിരച്ചിട്ടും
ചതുരൻ കമാരനെ കിട്ടവാനാണാലുഹ-
മതുലമതിനുമേ ഓരുചുണ്ടായിലഭ്യോ!
അവനെപ്പോരിന്നാരിടയച്ചുംവെച്ചുംനെന-
യവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പാക്കാമായിരുന്നു മേ
പലവാറത്തിക്കരിക്കുകമേ കടന്നെച-
നാലസാതതികുമും പലത്തും ചെയ്തുവെമേ
കൊലക്കരുകവച്ചുകളുംവു ചെയ്തും കാലി-
പിലമാകവേ കുഴി! തെളിച്ചു കൊണ്ടുപോയും
പലമാതിരിയുംകു ചലുകമ്മജുഡുലേ
വലരാമാപഗനാർ ചെയ്യുന്ന ഭ്രാഹമേരീം,
അക്കുസ ഉയസ്സായികിഞ്ഞാഥമവന്തെന-
യക്കലം തുണ്ണുവാൻ മരാക്കണ്ണില്ലയുണ്ടോ.
അവിടെത്തുനു മാമകായസക്കുകാഡി-
യക്കവെക്കരുണ്ടെങ്കണ്ണൻ മഹത്താം നാമത്താബല

അവന്നപുരിപാലിച്ചുവയിയില്ലാത്തതാ-
നിവിരക്കൂദാശിച്ച ധനങ്ങൽ വൃഥാവെള്ള
ഞാവോളം വിത്രുമം പുണ്ഡാനദമനാഭി-
ച്ചാവാസം വെള്ളുവാനം, സൗരദയങ്ങൾഹാഡി-
യിവിധം വർഷിപ്പിക്കും തുതാളാമാരായുള്ള
ഭ്രവരവീരമാരം കുടജം നാശിപ്പിക്കും
കൈവന്ന സുഖങ്ങളാട് കുട്ടകൊണ്ടീടുവാനം
കേവലമെന്തിയുള്ളില്ലാത്തവമല്ലു.'
ഇത്തരം ചിരിച്ചുവൻ ചൊന്നതു കെട്ട വേഗ-
മുത്തരുത്തുനാശിവണ്ണം മുരാസൻ.
'ഹന! നിന്ന പിന്തിത്തണ്ണെടുത്തും കു-ഖംഗത
ബുന്ധമെന്തിതിനുള്ളിലെവാനാനീഡയാതിടണം.
സൗരദയും നിന്നനു പ്രതിപറപ്പിയായും വലിയുള്ളവൻ
പാരമാലുമാരുത്തുനാട് പാരസീകരായെട
പരമപരാന്തമം എണ്ണുള്ള ദേഹം-
ബോദ്ധവൻ വന്ന പോരിന വിളിയുള്ളുണ്ട്.
എന്നിരിയ്ക്കുവേ ഭോക്കാളിച്ചു വസിതച്ചുനാൽ
മനിലിനേന്തു ചൊല്ലും മാലോക്കരല്ലാവരും?'
കുതിക്കണ്ണാടക നന്നായല്ലെങ്കിൽ അനാശ്വ-
മതതാത്തുള്ളതേവം ചൊല്ലിട്ടും പല മട്ടിൽ.
ഖണ്ണുനാമോരു വൃഥാമത്തുനേപ്പുാലെ രാഷ്ട്രം
ലബ്ധയാം കീതിനി മുറം സുക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.
എന്നല്ല തയണരോട്ടിഡയാം മടിയുള്ളുണ്ട്
വന്നിട്ടുമുകടമിന്നതിനേന്നോക്കിയാണ്.'
അഞ്ചാതെ മുരാസൻ ചൊന്നതു കെട്ട പാരം
പാശവല്ലുദയനായുത്തരമോതി രാഷ്ട്രം.
'അല്ലെങ്കിൽ മുരാസ! നീയെന്തിനിപ്പുകാരം
പോല്ലാത്ത വാക്കക്കുള്ളേത്തുല്ലെന്ന കില്ലേന്നുംയേ
പറയാനുള്ള പല നല്ല വാക്കക്കുള്ളും-
മറിയാം നിന്നക്കേവമെന്തിനേന്നാതുനു പിന്നു?
സുപ്രസിദ്ധനോ, പരമപ്രസിദ്ധനോ, നല്ല

തെയ്യത്രംഗിങ്ങളാ, മഹാഭീരാവാ, കുഴിവണ്ണാ,
 എറുയും കരമ്പരമ്പര നാട്ടല്ലായ തങ്ങണ്ണുണ്ടാ,
 ഇത്തരമൊരു മത്രയും ആട്ടിയക്കുണ്ടാക്കേണാ,
 ഉള്ളതിലൊരുവനിനിപ്പാതാക്കേണാ ചെയ്യോ-
 ബുദ്ധിയായ മുസാദോഷമെന്തനിയ്ക്കിയും ചൊരക്.
 ശ്രവയെല്ലാമിനേനിയ്ക്കുന്നൊരു ദേശം ചെയ്യോ-
 മവയും ഞാൻമോത്രായ മഹ്റുമാർ തന്നെയല്ലാ.
 നെനിന്നം കൊള്ളുംതുജ്ഞ വിചക്കിവണ്ണിപ്പുര-
 മോന്നതകമ്പാളിനേന്തവൻ ചെയ്യുമെന്നാൽ
 വനിടാമെന്നാകിഡ്യും രാജ്യാന്തരവുകഴികന-
ശ്രമിപ്പുകൂടുന്നതു കണ്ണികാം തവ വൈഗം.
 എന്നട സ്ഥാനമിവന്നീതിമാനമില്ലാത്ത വേഷ-
 മാൻ ഞാനാശനനിയിയ്ക്കുന്നതെ പോർച്ചേയുംവാൻ.
 ഒരുബാളും മഹ്റുമാടവൻ പ്രോരാട്ടിയെ-
 നീരവെന്തും മേലായ്ക്കും രാജ്യാന്തരവുകഴിച്ചായം.'
 നീരസഭാവത്തോട് മീവന്നുമവൻ ചൊന്ത,
 ശ്രീരിത്ര കേട്ട മുരാസാവുന്ന് പുത്രവേഗം
 പാഞ്ചാഖ്യമുള്ള കണ്ണ ടീതിയും, ശ്വാരിനാവൻ
 പോരമെന്നാനുകൊണ്ടു മോദവുമാൻ പോന്നാൻ.
 രാജ്യാനുടൻ തന്നെര ഭൂത്യും വിളിച്ച തന്ന-
 റോച്ചുജാലാപരകൊണ്ടുവരുവാനാജ്ഞാപിച്ചാൻ.
ഉടലിവിക്കുട്ടിത്തോയ സാധാരണ-
 ഭേദമുള്ള പോലുകേളുംരാധ്യയസാമഗ്രിയും
 ഉടങ്ങാൻഡാനെന്ന്'മുട്ട യാതൊന്നമില്ലാത്തുണ്ട്
 തന്ത്രാ,കരത്തേപേ കൈക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടിട്ടാൻ.
 കനകപ്പട്ടിമായ' ശ്രോഢിയുള്ളിഷ്വ-
 മന ഘവനതിനിനിതെ അംഗിയിൽ പറന്നിട്ടം
 മിനസമേരം വെഞ്ഞാമരവുമല്ലാതവൻ-
 തന്നവിൽ സാധാരണമല്ലതാതില്ലെന്ന മേ.
 ഇങ്ങിനെ തന്നെര നാമൻ ധാത്രായായതു കണ്ണി-
 ക്രിംഗിതനവിന്തവന്നശ്രൂ, തന്നെസ്പാമിയെ

നായാട്ടിലുന്നതുമുള്ളിട്ടു വിശ്വാസ്യനാം
നായനാഫാലെ മെല്ലേ തന്നി പിന്തുടൻാൻ.
ഇഷ്ടിതനിവല്ലുമെന്തും കീത്തി കെട്ട
രക്ഷകനാമമണ്ഡാവാജിവീരനേപ്പണ്ട
ഭാസ് കരതാജ്ഞ രാജ്ഞിൾ പോരിനായ്യാംകാലം
ഭാസപരക്കരണാദിതന്നട പാർപ്പദണ്ഡം
തന്നട മാതാവിന്റെ കാൽക്രൂട്ടിൽ ഒ.വന്റെ മദ്ദം
സൈന്യപാനത്തെച്ചുള്ള നിന്നിട്ടു കണ്ണാൻ.
ഉന്നതസ് ക്ഷമാദിശം, ഭാഗിയിൽ കൊഴുത്തമം
മിന്നിട്ടമംഗധാട്ടി, വള്ളുമാം വള്ളുമേവ
ഡക്ഷണം കണ്ണതിന്റെ ഗൈരവത്രാണാദാദ
തത്രക്ഷണമറിഞ്ഞവൻ പിടിച്ചു കൊണ്ടപോന്നാൻ.
സപ്പണ്ണരേവകർക്കാണ്ട കീള്ളുമായേംമാം പച്ച-
വള്ളുമാമരികവാളുണ്ടുമാകമാനം
മുഗയ്ക്കുപറ്റുകതാ വേടരാൽ വേദ്യമായ
മുഗയ്ക്കതിന്റെചായചിത്രജാലവുമെഴം
വിശ്വമോഹനമായ ജീനിമേൽ ധരിച്ചിത-
നാശപരാജനാലന്നഗതനായും വിതമെല്ലാം
തന്നട നിലയനം ചെടിഞ്ഞു നടപ്പാം
ചോന്നചേന്നിത്ര ടാരസികവത്തുമാർ മുന്നിൽ.
കണ്ണിതു താത്തരമാരവനെയന്നനാലുമും—
ക്കൊണ്ണതില്ലാരെന്നായം വേഷച്ചുന്നതുലം
കണ്ണായ നേരംതന്നെമറിവരിഞ്ഞു വൻ-
കണ്ണുത കൈവെടിഞ്ഞു മുപ്പീട്ടു സർക്കരിച്ചാർ.
തിരമാലകൾ, തിമിജാലങ്ങൾ, നങ്കുങ്ങൾ തന്ന-
നിരയെന്നിതുകളാലെത്തും ഭയദമായും
പരമാശാധര ചുണ്ടുള്ള വാരിയിമല്ലെ
പരിവിൽ പകലെല്ലാം മുന്തിനായും അഞ്ചി മുഞ്ചി
അന്തിക്കാമായനേരമാകവേ ലഭിച്ചു നൽ-
ച്ചുന്നമേന്നീടും മുകതാവലത്തിന്റെജാലത്തും
ചുന്നതിയുംഉം മുന്താട്ടു കുരയ്ക്കുന്നതും

അതന്തരമെല്ലു തന്നെ കളിലിൽ കടിക്കൊണ്ടു
 അന്തരാദിവംചുണ്ട് കരയും പ്രാഞ്ചംഗത-
 നാനിങ്കേ, കാന്തനാമക്കൈവത്തനശ്യുമ്പോൾ
 എവന്താൽസഹായമക്കായീ യാലവഴി എ
 സപാനതതിലും ത്രിഥിം രാഷ്ട്രസന്ധിനാൽ
 ഫീന! തന്പാസീകരാവിയമുള്ളുവരൻ
 സിന്യവിൽനിന്തിത്രുടീചും കിനാർ നിരന്തരം
 മുന്നാ കടന്നവൻ മുഖ്യുടു നടന്നിര
 യന്നിത്രസൗഖ്യമായുധപാണിയായി.
 നെല്ലുകൾ നിബിഡമായ് റിക്കിത്തു നിന്നീടുന്ന
 നബായ നിലത്തിന്നെൻ്റെ നടവെ കൊക്കിത്രുകാർ
 ശ്രദ്ധാരംക്കാരജുഞ്ഞി മുന്തുടി വെച്ചിന്തിത്രു
 സമിതശ്രാം രണ്ടിലാഗത്രുമിടതിങ്കി
 നൽക്കത്രുവല്ല മാർക്കറ്റുതക്കവല്ലും
 നിൽക്കുന്നവചടിക്കളേംടുകാത്തായ വഴിപോലെ
 ഇതുവുമന്നിപ്പിരുന്ന സായ്യമായ്
 മതവും സേനന്തന്നെൻ്റെ നടവിൽക്കിടന്നിഥിം
 ത്രുപ്പുഭാഗത്തിന്നെൻ്റെ നടക്ക വന്നനിന്നി-
 ട്രുംഭാഗത്രുന്നിന്നുമതിൽ സഹഗരവം
 തന്നുടെ സംശയത്തേക്കണ്ണയുമവാൻതന്നു
 ധന്മാം രാഷ്ട്രങ്ങോക്കി നിന്നിരു സന്നദ്ധനായ്
 പാരമക്കളിക്കാലത്തൊക്കനാളും കാലേ
 സൈപ്രമായ് സപ്രസ്തുതിയിൽ ശയിച്ച സുവിച്ചീഥിം
 ശ്രീമതിക്കായുള്ളൂടു തന്നപണി, സപ്രത്യുതാൻ
 കാമരായ് മരവിച്ചു കരിയും പുരണണായ
 തത്തക്കരംകൊണ്ട് ക്ഷേമിക്കാരുളവാനക്കുപ്പതി-
 ലഗ്നിയെ ജപലിച്ചുക്കാൻ ശ്രീമിക്കണ്ണമയത്തിൽ
 എത്തൊക്കെ ജാതിജ്ഞിവൻവഹിക്കുന്നിവരെന്നം
 വേതസിവിമാശപ്പുത്രതന്നും വിനിച്ചുതന്നു
 കുട്ടിലിന് തിരശീലയ്ക്കു കിയിൽക്കുടി കാമം
 ദേഹവിശ ജാഹം ചരണ്യാവക്ഷിലപ്പുംവെ

ജീവനായ് പ്രസിദ്ധനായുള്ളൂടാൽ കൂദാരനെ
 മുരാമഗലിക്കാഡവൻ പ്രസിച്ചുനോഹീടിനാൻ
 രാജകീയങ്ങളാനത്തിലേക്കു വേണ്ടേംപോലെ
 വ്യാജാർന്നീനമായ് പല ഗ്രാമങ്ങളും മേരറ
 നന്ദകിൽത്തശ്ശു നിൽക്കേന്നാൽ തോന്മാവുചോൽ
 നിമ്മം തേഴ്സപ്പിയാ യോജസ്സിന്നിധിയാനമായ്
 നിന്നിടംബനിരന്നെ കണ്ടു കണി. അഥവാ-
 രാനീയി തനിഭാനം ഒകവലംമഹനായാണ്
 ഉംഞ്ഞും തനിൽ പരമാർത്ഥരാജ്യാട്ടക-
 നിന്തരമുരംവരയുന്നനായവനോട്ടമെം,

എത്തോഴിവിത്തതിലാറുംമില്ലാതാരും
 എന്തു! നി തുനിവച്ചില്ലുംനുണ്ടും തനിനായ്
 പണ്ണുത്താൽ ലഘൂമായ മാനഷജനത്തെ നീ
 പുലിന തുല്യമായി മുരള്ളു് തള്ളുന്നവോ?
 സെമ്പ്രാജ്ഞം പലതരം ഭജിക്കാബിഹാരംപോക
 പാർശ്വ ദീ തൊലം മുള്ളവിനാസാധിം
 കണ്ണിപ്പു അണിഞ്ഞാ വടക്കിവന്നെന്ന-
 ലുണ്ണല്ലോ പരിചയം പാരമായ് പോരിന്നെമ
 ഞാന്ത്രം പല കുടിപോക്കിളം പുഷ തെപ്പ്-
 മുന്നാക്കനിഡിയ പല ശരു മുപ്പുരാട്ടറും
 പോതവെയുംവന്തെ, തോറിട്ടിവല്ലാനീലും ഞാൻ
 നന്തിട്ടിവന്നവരിൽ ജീവിച്ചുമില്ലായെമ
 വിനിച്ചിവാന്നുവഞ്ചം താൽത്തരഞ്ഞുംവിട
 ബന്ധതയാം പാരസികർ തമേഖം ചൊന്ത-
 മരുപ്പുത്രനെന്നപോലെ വാസികൾ മഹതിക്കെ
 കൈല്ലുംപോരിൽശരുവാശരെത്തു ദിച്ചിച്ചാലും
 നിന്നോന്തുലുംനല്ല തെയ്യുമത്തിവരായം
 ഇനിയും പാരസിക വൃദ്ധജീവില്ലുണ്ടോ
 സാവധാനമായവനോതിനാംനുനേനും
 രാശാദൻ തെന്നും തന്റെ ഗംഗീരഭാവത്തെയും

അവാരമായും തന്നെ മരം തന്നുകുളം തട്ടേക്കവാൻ
 പാരിതിയിൽനാമോന്തന്നു നിർജ്ജനങ്ങളിൽനന്നില്ല
 പാരാത്ത പണ്ണാറിക്കൽ പശ്ചിമചാല്ലാങ്ങ മാഹാ-
 പ്രാക്കാരംപോലെ പരഞ്ഞാന്നത വിപുലമാ-
 മാകാരത്തെയും, മട ഭംഗിയോഴ്ചാരോന്തവ-
 നായകരിൽ നരയുംവാൺതുടന്ന് ശീഷ്യത്തെയും,
 ചാരംവേ കണ്ണ ചിത്രതൈ ആര്യാശ ചുണ്ണ മദം
 മുഖനാട്ട് പാഞ്ഞുവെന്ന തല്ലിമാറ്റേഷിച്ചു
 നിന്നു തന്നെ കരഗ്രാഹം ചെരുയുവാതീക്കിനാൻ
 അസ്ഥിയോമഹാതമാഡേ! രാജ്ഞിന്നപ്പേരും ദേശം?
ചെരുപ്പുകൂട്ടുപര്മാത്മാബാണു് നിന്നാതമാവാണു്,
 സത്യമായുള്ള വാക്കുമൊട്ടുമെ മടിക്കാതെ.
 സത്പരമവൻ തന്നൊയ്യുരുക്കു ഭവാനന്നെ
 തന്നെ പാലാന്തികെ വീണോവം റൂത്തിച്ചുട്ടിട്ടും
 സുദാരംയുവാവിനെ സംശയംവിശ്വാസ്യത്തായും
 ദന്ധേയാ! നോക്കി, പിന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞതാളും രാഷ്ട്രം
 തന്നത്താൻ മനതാരിൽ ചിന്തിച്ചുനില്പുകാരം.
ഇക്കാഡിയിൽ കരയുന്നതെന്നോന്ന്
 ചെത്തുപ്പിൽ കെടക്കില്ലാത്തപ്രശംസാദികൾ കൂട്ടം
 കൈതവശിലരക്രതു താത്താക്കമാണും
എന്തനാലിവന്നുള്ള സംശയനിറ്റിക്കാണു്
 സപ്രത്മാം പരമാത്മമേളുമെ ലായ്ക്കാതെ
ഇഷ്ടഭാവവരുംചുണ്ണ ചേരാഭിക്കമിവനേടു്
 രാഷ്ട്രംതാനമെമ്മനു സമാതിച്ചുരയ്ക്കിൽ
 കൊട്ടമില്ലിവനേതും കീഴിട്ടുകയില്ല
 വിട്ടപോന്നിട്ടകയുമില്ലപ്പോൾ ഒരു ശ്രദ്ധ
 വല്ലതുമാഴിക്കിവുംജീഫുരാരാടാതെ
നല്ലപോൽ മൽക്കിന്തിയേക്കരിച്ചു പ്രശംസിച്ചു്
 നബ്ലാങ്ങ സമാനവുമാജ്ഞിത്തരംപോലെ
 കല്യാഘവനത്തെന്നു വഴിയെ ഗമിച്ചിട്ടും

പിന്നായ ഒഴംഗളിനും സമരകവറത്തിൽ
 ഇന്നത്തുജഡിയാണി കന്നിൽവച്ചുതിവേലം
 വസ്ത്രരായ് വിഭന്നിനും വന്നീടം ഇനങ്ങൾ
 മുന്നിലഭാജ്ഞങ്ങളുടെ നിന്മോവം ദഹാഷിച്ചിട്ടിടം
 ‘അംഗനാങ്ങളിനും ഞാനമാക്കികാസരിൽകുല-
 മനിടഭാഗാരണങ്കു സൈന്യവും വാൺകാലം
 ഉന്നതപ്പാരാഡിക പ്രദക്ഷിണമാരെയെല്ലാം
 മുന്നനാട്ടുപറയുലും ചെറുവാനായ് വിഭിന്നേച്ചൻ
 അനന്വരല്ലോവരും ഭീക്കത്തുണ്ടാനിനാർ
 വന്നിൽക്കുന്നമാത്രം തെള്ളാക്കണ്ണെയും തൊട്ടം
 നന്നിമറ തുല്യമത്രേ പാടവമമോന്ത-
 കൈനാടന്നസമയതില്ല സമമാനങ്ങളിന്തുംതൊ
 തങ്ങളിലേം മോന്തും കൈമാറി യമാദ്ധ്യാല്ലോ.
 ഓഗിയിൽപ്പിരിഞ്ഞിൽ ഞങ്ങളുമന്നപിന്ന
 എന്നിവസദസ്യമാർ ദൃക്കുംമട്ടപാരം
 ചൊന്നീടുമൊഞ്ചേളും; ഞാൻമുലമവമാനം
 വന്നീടുകത്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പ്രദക്ഷിംക്ക-
 മെനാത്രമുലം മര തതപമോതരുതെല്ലാ.
 ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു തിരിഞ്ഞുനേരിട്ടിനി-
 നാങ്ങവൻ കുട്ടതരമരങ്ങീവാക്കുമേവം.
 ‘എന്തെന്തോ! മുച്ചാഭവാൻ രാജ്ഞിനക്കരിച്ചേരുവ-
 മെന്തിനും ചാലിക്കുന്നു? തൊനിതു യുദ്ധത്തിന
 സന്നാലനായി വന്നനിൽക്കുന്നു; പോർക്കച്ചയും നീ
 വെന്നുകൊള്ളുക തവ കീറ്റിനെ, യല്ലെന്നാകിൽ
 ആരുധ്യമതുവച്ചു ശരണം പ്രാപിച്ചുണ്ടു-
 മായതകായനാകമെന്നുടെ പാദങ്ങൾം
 രാജ്ഞിനോട്ടും തടലാട്ടുകയില്ലെന്നോ നീ?
 കാഴ്ചമെന്തവിവേകിയാകുന്നു നീയിങ്ങുന
 കണ്ണുരായ് തന്മുഖവെന്നു കണ്ണമാത്രയിൽത്തെന്ന
 മണിടം ഭീതിംഗം മാനഷരല്ലാബാദം
 അമുഖംരാജ്ഞിനും നീരന്നതിരഞ്ഞെന്നു നീ-

നാമയുംരച്ചുനാലുണ്ടാകയില്ല യുദ്ധം
 കേരിക്കാണ ദാനാവരങ്ങിലുമാകട്ട മര വാക്കും
 ഉറക്കരന്നികയർ ശിലാരേവപോലുറയ്ക്ക് നീ
 അരുടൊപ്പമവിലവുമകലെങ്കളന്നിനി-
 യിടെഴും മമ പാദേ കീഴിട്ടുകവേഗം
 അല്ലെങ്കിലാക്കിക്കൽ വലിയ പ്രവാഹത്തി-
 ലല്ലാമണ്ണടിച്ചുമോ കൊണ്ടുപോകനവര
 അല്ലച്ചാ സൈററാ! നിന്നെല്ലുകൾ പൊടിഞ്ഞവ
 നല്ലായപ്രകാശം തൽ സൈകതജദാക്ക നൽകം.
 എന്നവൻ ചൊന്നനേരം സൈറരണ്ടുനേരാറ
 കിഡ്ചിന്നരെചെയ്യി ‘തത്യുള്ളംനോ നീ
 ഇല്ല നീ ചെയ്യുന്നില്ല മുഖമാവിയന്നിലി
 ചൊല്ലിയപോലെയെല്ലാം സാധിയ്ക്കില്ലതനെ;
 ദാനനായനാരിയല്ല വാക്കകൾകൊണ്ടമാത്രം
 മാനസപേടിനംകാ മെന്നനീ നിന്നയ്ക്കുണ്ടാ
 എക്കിലുംഡരിതനെ രാജ്ഞിപ്പുടക്കാളി-
 തകികയവനീട്ടകിലോ യുദ്ധമില്ലിമപിനെ
 അ മഹാപുരാഷനിട്ടിക്കിക്കിലില്ലയല്ല
 നാമിധസനാലുരായ് നിൽക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട
 പോർത്തുടങ്കുകയെനാൽ ശക്തി, നൽപരിചയും,
 മേഘരംഭംകരവേഷമെന്നിവ തവ
 എന്നൊക്കാളതിതരാമേരുമെന്നതുമെന്നി-
 യ്ക്കിനിധബോധനാണ് ദാനനായ ബാംഗനാം
 എക്കിലും ജയപരാജ്യാശാരം സഖ്യപര
 സകല്ലപോലെയെത്തു ഭവിയ്ക്കുന്നതുത്രും
 നിന്നുക്കാഞ്ഞാജയം ലഭിയ്ക്കുന്നചിത്രത
 നിന്നയ്ക്കുന്ന പ്രദേശം സന്തുഷ്ടാക്കിലും
 വാസ്തവാവസ്ഥയെന്തായിരിയ്ക്കുമെന്നെതല്ലും
 നാല്ലുതിാൻ പ്രഥാജനാനമുംതത്ത്വിൽ തന്നിൽതവ
 എന്നെന്നാൽ നാമെല്ലായം വന്നകടക്കിലുണ്ട്
 നീനിട്ടും ജനങ്ങളുപ്പാലവേ വരുന്നില്ലെനു.

എത്താങ്ങവരേത്തയ്ക്ക് വിണീച്ചെമന്നേതും
ബോധിയാതുള്ള പ്രസ്തുതിച്ചം വക്കിരുമെൽ
വാണീച്ചനിതു നമ്മാജ്ഞായതു കയ്യുട്ടതാൻ
താണീകാതിഹാഖ്യമെങ്ങാണ്ടു പോയിത്തുള്ളീടുമോ?
അമവാ പിന്നോക്കെക്കും നടക്കാക്കി
വലിയ തിരയ്ക്കുള്ളിൽ ജീവനെത്തുലയ്ക്കുമോ
ആക്കമേയറിയങ്ങതായതു പ്രയതിച്ചു
പാക്കിലുമറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല
ടുക്കെമതാതിന്റെ സമയം വരുന്നേരം
കിടയ്ക്കുംഫലംകൊണ്ട് ബോധിപ്പാംകുചിവരു്
ഇന്തരം സഹശരവം സൗഖ്യരഭവം വാതിയതി-
ന്നത്രമൊന്നുമരച്ചുവരും ദഹം

ഈക്കുണം താനന്ദിഞ്ഞാൻതന്നുടെ കുന്നമവൻ
വക്ഷപ്പു ലക്ഷ്യമാക്കി വാച്ചുാക്ക ശേത്തിയോടും
വാനമാർത്തിഡിവരുന്നേരമായ്‌വാലംവായ്ക്കു-
മാനരാഖ്യിയാം പക്ഷി താഴെന്തു കണ്ണം തന്നിൽ
വാണീച്ചം കയവിരയ പിടിപ്പാം ബാണംപോലെ
താണീച്ചംമട്ട പെട്ടുനേന്നതിച്ചം കുന്നം ബുലാൽ
അക്കുണം സുക്കിച്ചു കണ്ണത്തുനം മിന്നയുപോലെ
യക്ഷതാ ചാടിമാറി രക്ഷപ്രാപിച്ചുനാവൻ
കുന്നും ചിറിപ്പാംതു പൂഴിയിൽ പോയ്‌ത്തരിച്ചു
കാലംഭായേവമവൻ കുന്തിശമാജ്ഞം തന്നു
സൗഖ്യരഭന്നന്നരം രാജ്ഞിക്കും പരിചയിൽ
പൂരിച്ചുശക്ത്യാ തന്റെ പ്രാസത്തെപ്പുയോഗിച്ചുണ്ട്.
ഒട്ടുണ്ടുരുത്തുള്ളുള്ളാരിക്കവിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു
കുടാട്ടാരെയാരുവരുത്തുചുമായതുവേഗം
പുറക്കേണ്ടിപ്പോന്ന രാജ്ഞിന്നട്ടുകൾ തന്നു
ഒരു നിങ്ങളമട്ടക്കുവാനുത്താതുള്ള തന്റെ
ഒരു രാജാ ശദാവുക്കുള്ള ചുഴിറിനാം
ഒരു മൃമരമൊക്കെമുള്ളുവലി-
ചുപ്പംകുട്ടിയും രാജ്ഞിന്, ചെട്ടുനു കമാറാം

പാസ്വിനെങ്ങ്പോരാ തന്റെ മെയ്യത്രവഴിച്ചുനി-
 റ്റുനാശജാഴിന്തതിൽ കർന്നാരവങ്ങളുടോടു-
 അവക്കിതനിൽ വീണം ദബനാൻ പിടിപിടി-
 കുവന്നതിന്റെവേ കമിച്ചു വീണം കൗദ്യം
 ഉംഗിക്കിൽ വീണപാരം തവയും കരങ്കി വൻ
 പുഴിക്കിൽ വീഘ്നം മുടി വാൺിടമവൻ തന്നെ
 അതുരത്തിലെ തന്റെ വാളുറി വധിയ്ക്കുവാ- .
 അനാത്രയുമെഴുപ്പുമായിരുക്കാം.
 എങ്കിലുമവൻ വധ്യം ഏഴുകിൽ ഒക്കവയ്ക്കാതെ
 വൻകനിവാന്മാ പിന്നിൽ മാറ്റിനിനന്നും
 മേരുരുളും മിത ശോഭിതവദനനായ്
 ആദരപ്പുവംവമരകളിനിനാനവൻ.
 നിന്നുടെ അല്ലിനായം തെപ്പും കവിന്ത്രിപാ-
 കിനിഡാൽ വേന്തുക്കാലത്താക്കിക പ്രവാഹമരിൽ
 നിംബനയല്ലാതെനെയാഴകിഞ്ചുകമല്ലു-
 തന്റെയല്ലുകളല്ലെന്നാജ്ഞ ത്രഖോധിച്ചാലും
 അക്കമ്പാനിയക്കാട്ടുനേന്ത്രകക കോപംമേരും
 ഉംഗംഡാവിൽ കത്തക്കിപ്പല്ലു കോപം മും
 സിരാട കുട്ടുവരാ കാഞ്ഞനാനും തന്മോ
 സുനാഭാല്ലുനിടനിതെന്നുടെ കോപാദവം
 രാജ്ഞാല്ലുഞ്ഞുനാ നീ പരഞ്ഞാറിരിയ്ക്കുട്ട
 ശ്രേജ്ഞും ദിവാൻ പിന്നുംബാരാനു കാഡിച്ചാലും
 നിന്നുടെ സന്ദർഭം തന്നെ മനനതാരിൽ
 ഉന്നതതരയായൊരുക്കൾ ചേർക്കാലും
 തൊനൊയെ ബാലൻ തചനാബഹകിഡിപ്പമായോയന-
 മുനമനനിയേ കൊഴിച്ചിണംട്ടോ പലതരം
 അതു ചല്ലും തല്ലും ശോഭിതക്കുടാളു-
 മെരുഡും നടനു തൊനു കടനെനന്തുമല്ല
 മാരണമുമുക്ക മാരണചർ ചെയ്യും ചിത്ര-
 ഭാരണമുറവിളിപ്പാനവും കെട്ടിടിനേൻ
 ആജിലുമിവണ്ണമെന്നതാര്യിന്തിചല്ലു-

നീക്കലുവർണ്ണിലുമിതുനാടവരയ്ക്കും
 ഉംഗതടമ്പകമാറ്റേണ്ടി ഡ വികാരങ്ങ്-
 ക്ഷിതിരഖിലോഹക്കൊണ്ടതാം വരുന്നതോ?
 ഇരുപ്പറമതമേവമക്കിലജ്ഞതിനു നാം
 ശാശ്വതയെണ്ണാനിയേ! കീഴടക്കവേഗം
 വരിക വരാത്താവേ! തങ്ങളിലിടിയുവാൻ
 അവുംപാർത്തിരിയ്ക്കും നമ്മുടെ കുറഞ്ഞേളു
 നടക്ക നാട്ടിനിതില്ലെല്ലാം ചല്ലുംമരം-
 ക്കിരിയ്ക്കും മണൽപ്പുറത്തില്ലെന്നാരുന്നവുണ്ടും
 പിന്നു നീ കട്ടിയ്ക്കും രാജ്ഞിന്റെപരാങ്കുമ-
 മൊന്നാഴിയാത്യെന്നാടിനീ നീ മഹാബാഭോ!
 പാരസ്യികരിൽ പരമഭാഗ്നോ ദ്രുജ്ഞക്കുമാം
 പോരുവയ്ക്കും മര ദിനതയേതുമനേരു
 താത്തരവിഹനായമണ്ണണ്ടാ ഫലതമി-.
 പ്രാത്തവമതിൽ തവ നേരിടാൻ നിരക്കലം.
 അത്യവരണ്ണയുംപ്രാശാകട്ട ശഭ്രനമ്മരം-
 ക്കായ്യാവൈച്ചു സമാധാനത്തെ വരിച്ചിടാം.
 സൈരംഭ സാവധാനമീവിധിംപരിഞ്ഞപ്പോൾ
 ഗൈരവനിധിരാജ്ഞിനു പൂഴിയിൽക്കിടന്നിട്ടും
 തന്നടെ പെയൻടടി കള്ളംതുകന്തംതന്ന
 മുന്നമന്നോന്നവീണ്ടും കല്ലേണ്ടും ബുദ്ധവേഗം
 തുടക്കടങ്കായമുഖമുറമായും വിരച്ചുവൻ
 പോക്കുമതിന്റെപ്പോൾ നിവന്നു നിന്നിടിനാം.
 അത്യസ്തുപുണ്ണ ദക്ഷിണഹജ്ജു പര-
 മായതമായ കണ്ണം യുമകേതുവിനൊപ്പും
 ഭാവികാമാപത്തിനെല്ലുവന്നംചെയ്യു ചെമേഹ
 പാവകപ്രഭയോടും വിഷ്ണവി ദേഹരം
 പോടിപ്പുണ്ണിക്കണ്ണിനു തന്മഹാമകടവ-
 മടവേ മിനങ്കിട്ടിനിരന്തരുക്കെൽചട്ടയും
 ഏകാട്ടതായും ചലിച്ചിരു ശ്രാസത്താൽ വക്ഷസ്ഥലം
 കടവായ്ക്കുളിയും നിന്നും നാരയും വമിച്ചിരു.

വാരന്നു വയ്ക്കിതവൻ വാക്കിപ്പുവാചരണത്തുവി
നേരംമന്ത്രാധിക്യം ചൊട്ടിവാൻിൽ വീണ്ടും
'കാലിഞ്ച ഗതിവേഗം നാന്നാകടാ' എ വിജാതം
ദ്രോവരോ സദാ തിരുവാതിരക്കളില്ലെങ്കിൽ
ആയുധം ദൂണട്ട് വരാഞ്ഞുവരുന്ന വേണ്ട
മായമാക്കുകയും മായും നിന്നും വരും.
മുടിയും മുഖ്യാദിയും മിശ്രാം വരുത്തി നന്ന-
ദ്രൂപവുംകൂടുതു പൊൻത്രുഷ്ണാഞ്ചും ചാന്തി
രാസികൾക്കിലാമന്ത്രിക്കാണി നിക്ഷാജാവിധി
മധുരഭൂതികളാൽ നിന്നും രാജാവിനെ
മഹാക്ഷം മിട്ടുകുളാനുമേ പാശിച്ചീടാ
ജയത്താന്നിവിടെ തൊൻ 'കയത്തജ്ഞാനിക്കുംപോരം,
നീഞ്ഞിനി രണ്ടം തുടഞ്ഞിട്ടു കുടുക്കുണ്ട് നിന്റ-
മായമേരിന മോഴിവെന്നില്ലെ എന്തോ!
അങ്ങു നിന്തുന്നതിലും സുദൃഢാന്തലും കൂ-
ലംഗനാമനികളുമെന്നില്ലെ പതിവുപോൾ
കേളിയാടക്കയല്ല, കേളിതാങ്ക്ഷികാനലി-
ക്രുലമാണിവിടിപ്പോരം നാടകം രണ്ടും
ആടുവാനൊരു മടവാരമാല്ലോ! മുടക-
ക്രുലുർക്കുകൊഡാനാകിഞ്ഞോരമുണ്ടോ.
രൈ നാടും നേരഞ്ഞോക്കല്ലു രണ്ടം.മു
പരമക്കാലാതിജൈക്കലാണോ തൊൻ പിന്നുവിച്ച.
സവുംതിന്ത കൂട്ടാനുമിനിശ്ചലുരഞ്ഞോണാ
വിപ്രാതനാകം നിംബൻ സാമത്ര്യം കാണട്ട ഞാൻ
കെരാലുമെന്നാണിനിപ്പുറകുകയില്ല ദുഃഖം
ലേശവും കാഞ്ഞയുഭില്ലെന്നില്ലോ!
നാരില്ല മാത്രം ചേഞ്ചം സുത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും നിന്നും
പാരില്ലോ പുള്ളത്രാനിയത്രുകൾ കൊണ്ടും മര
ഇയപ്പക്കവും നിൽക്കും സേനകൾ മുനിൽ വെച്ചു
പെജതായിട്ടുമവശാനാ നീ ഒപ്പന്നിവാതാ?

ക്രൈസ്തവത്വനോടിയും പാലവിധി-
പ്രിയപ്പികളുമിൽക്കൂട്ടുനായി
സൗരാഖ്യവീരൻ വധ്യഗഹാനികായടക്കത്തിൽ
പോരിനായതിവേഗം പോരിക്കയെന്നുണ്ടാക്കി.
കണ്ണ നല്ലിരയെന്നു ഭ്രമിയിപ്പേക്കു നൽ-
ക്കപ്പക്ഷികൾ രണ്ട്, മേലുമാറ്റുത്തിൽ നിന്നും
നേരു നേർക്കിഴങ്ങുന്നുനേരു പെട്ടിഞ്ഞതാരു-
നേരുനിച്ചു തദ്ദനികം പാശത്തുക്കുന്നപോലെ
ശ്രൂരനും രാജുക്കുനും സൗരങ്ങളും
പോരിനായെത്തിന്ത്തുത്തിനിന്നുന്നരുന്നേരും,
ഒരുപ്പിൽ പരിചക്കം ക്രുതിച്ചുപറിച്ചും മറ്റും
തുംഗമാം ധപ്പിക്കുന്നുണ്ട്
സഖജാക്ക് ശ്രദ്ധതാഭാരം വിശകലവുംജനം
നീംജജനവന്നുനും മുഖപിച്ച അഭാന്തത്തിൽ
അവനുമഴക്കാണ്ട് മഹാബുക്കുഞ്ചാദിം വെട്ടുനേര-
ചുനും ചാലുയൻനിടം മന്ത്രഭാം ധ്രൂവാംവേം കുറ-
ക്കും നുംരാമവർ തദ്ദക്ഷണമാരംഭിച്ചും
സർക്കാരം പാസ്സുരാ തത്താദ്വക്താധികാരിയാൽ
പ്രത്യിവിജയമാം പോരതിൽ സുസ്ഥാദിക്കാം
പ്രതിവസ്തുക്കളും ഭാഗണകകളുായി
സത്പരമൈരുന്നുമെല്ലാം മെത്രും നേരു-
മന്ത്രപരമത്തിനിന്തെ സുസ്ഥിരനു മറച്ചിരു.
മനമായുധങ്ങായ വായുവും തദ്ദനികം
തന്നിലഭാടിച്ചും തെല്ലുമാം സ്വന്തത്താടി
എന്നമല്ലോയ മന്ത്രപ്പുശിലിക്കാറു വന്നു
നുന്നായി മറച്ചിരു രണ്ടുപുതരും തദാ.
ഈയപക്കവും കുറക്കുവെയിലിൽ തന്നു നിന്നും
മരച്ചി ദഹനവും നിമ്മഖം നിശ്ചാരാം മായു
സുടികം കണക്കെഴുമാക്കിക്കാസലിലവും
സുടമായും തത്തളിണ്ണു നൽസും രണ്ടിക്കരം തുടി.
അഞ്ചേരിവർ രണ്ടാഞ്ചുഡിം മാരുടെനുമൊരാണി.

യാദിന പൊതിന്തിനു വിസ്തൃതമാക്കു പാതയാൽ
അംഗര ചാടിട്ടു മട്ട നോക്കിയും ഒരാത്രം
ബോധവായപറിയും ചീററിയുചിട്ടിനെ
കുറിച്ചുതിന്തുന്നേ നിന്നുവർ തുടങ്ങിനാൽ
പാരമായ് ഉയ്യരമാനിലു പ്രദപ്യാശം.
ആളുമായ് രഹസ്യം തന്റെ കുറത്താൽ കാണുകൊണ്ടു
കുതിനിന്നന്തു ബാലൻ തട്ടത്താൻ പരിവഹാൽ
ശൈത്യേന്നട്ടുനേരമുപ്പരിവത്തിനെ
ശൈത്യിനു ദോഷ തന്നു മുടിക്കെട്ടിൽ
എക്കിലും തുലിത്തു തുകലിൽ തൊട്ടിലുകൾ
മുന്നാക്കാനു രാഷ്ട്രാധികരിച്ചുവാൻ.
സൗഖ്യം സാമംഗ്നായ് സഹപഠം ശരൂ ചിന്തി
ശീമ്പത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വച്ചുനാന്തരുകൊണ്ടു
അരാതിലുലമിന്നുപുജ്ഞിയമെന്നാകിവ-
മറിഞ്ഞു മക്കമചൂമരത്താട്ടം കുട.
ചെറുഡു കരംമിത്രനാഡി വരെയും അഭിയും
പരിംഭാതുള്ള മഹാ മക്കമത്രനേരം
തെറനു തെറിച്ചു മഹാ പുഞ്ചികിൽ പുതാജതിനു-
ഞേരിവും കനിച്ചിനു രാഘവാം തബയുടൻ.
അശ്വാഴത്തമസ്സും വല്ലിച്ചു നിബിഡമാ-
യന്ത്രണസലം തന്നിൽ ദശാജിഡിക്കുളം.
തിന്നുമുയക്കുണ്ടുായ് മിനാധിക്കുണ്ടെന്നു
വണ്ണു ചെയ്യുമ്മട്ട പാറിയുറുന്തുകിൽ.
തയ്ക്കുണ്ടുക്കുരു നിന്നീടിന വാജിച്ചിരുന്നു
രക്ഷകൾ താനമൊന്നു ശബ്ദിച്ചുവാൻ ഉയ്യരം.
അശ്വനാഥമന്നു തോന്തിയത്തു; നോന്തി-
ക്കുപ്പസ്ഥാനയും ക്കുപ്പാവിവീരനേകൾ
കാട്ടാളൻ കംാലി തണ്ടപാർപ്പത്തിൽ തരച്ചു വൻ-
കാട്ടിലുടയ്ക്കിയുള്ളവന്തു പകലെല്ലാം
രാത്രിയിൽ മണ്ണയ്ക്കുറത്തണ്ണെന്തു മരിയുണ്ടോ-
ളാത്തവൻ ചെയ്യും മഹാഗാർജ്ജനമെന്നു തേരുന്നു

കൈക്കു തൊ രണ്ട് മുട്ടും ഭയപ്പെട്ടു
ഒന്തുകിനാരാക്കികയും കലഞ്ചി മറിഞ്ഞതിൽ.
സൗഖ്യം താനു കേടുവാനില്ലും മുട്ടും വാര
ധിരത്സയംകുത്തു പിന്നൊളും വെട്ടിക്കാൻ.
അംഗുപ്പാഴം കമിച്ചിയും രാജുൻ അംഗനിജൻ-
മരുദ്രതമ്മതേരം റാബ്രതു പോരുന്നാനെ
കുന്നാടിച്ചിലുംപേരെ എഴുങ്ങി തുരായിരു
വണ്ണപമായിരു കള്ളിയു ശോജിച്ചു ചിടിമാത്രം.
രാജുൻ താൻ ലലയതു പൊക്കിനാൻ ദേഹര-
ണന്തരങ്ങൾ മുറിച്ചു വന്നനിലുപ്പാരി വിന്നംവള്ളം
ഷേട്ടി നാട്ടകിച്ചു നിജം കാതൃപ്പിരാതാ-
ഡപരതു 'രാജുന്ന' നാഞ്ചിനുഞ്ഞിലുപ്പാൻ.
അവിച്ചു കമലനാവാക്കടൻ സൂര്യാണ്ഡനായ്
ബേഖിച്ചു സങ്കാവമാര്ഗ്ഗാടി പിനിൽ വാങ്ങാ
പുരാഞ്ഞന്നാശിച്ചു കാടി ദു ശപിരദഃ
പാതതിലിട്ടു കായരക്ഷയാം പരിചയും
ആഞ്ഞതചുത്തിച്ചു മഹാകാരത്തന്തനാന നേരെ
സംജ്ഞാതകത്രകനായും മിചിച്ചു നോക്കി നിന്നനാൻ
കമ്പാന്തരാത്തിനു ആള്ളുന്നാം രാജുജൻറെ കൈക്-
വിട്ടുവായ കാശം ചെന്ന മാറ്റുതു തരച്ചുവൻ
മോഹിച്ചു വട്ടംവുവരിപ്പിംഗാക്കം വലിഞ്ഞതുമാ!
മോഹരാത്തി മുഖം വാനിയു ധരണിച്ചിൽ.
ആരിയക്കുതു തൊ വാതവുമെല്ലാം പോൾ
സൂര്യാം തെച്ചിഞ്ഞു നിന്മേഖലയായന്തരീക്ഷം.
വിരുനാം രാജുൻ വിപ്പരാതനനിയെ രണ്ടുമെമ്പ
സൈപ്രഹംായും നിലുന്നാതും സൈപ്രഹംാ മുറിച്ചവരും
ശോണിതക്കൈംഗനനിൽ വിന്നാദു കിടപ്പുതും
കാനായി തൊ രണ്ടു സേനയുംപ്രത്യുക്ഷമായും
പിന്നൊളും പരിഹാസമായും തുംബിച്ചിരുതുംരാജുൻ
ചൊന്നിതു: 'സൈപ്രഹം! നീ നിന്നുടെ റേഖയത്തിൽ
ഇന്നോന്നു പുരസ്തിക്കാതുവുണ്ടെന്നു രണ്ടായണെ

കൊന്നവൻവാക്കരെല്ലോ എല്ലുവെ കൂട്ടുവാക്കി
തന്മുടെ രാജാവിന്റെ രാജാധികാരിക്കുന്നേങ്കളും
ഒന്നാറിടം ജയചിരന്മാരുന്നുമെല്ലാം
അദ്ദുന്ന മഹാരാജ്ഞാർ താൻതന്നു നിശ്ചാടവും
യുഡി വന്നെതിര്ത്തിട്ടുന്നോരും ഏഴുരോത്താൽ
അവക്കുയിള്ളക്കി നന്ദിസമ്മാനം സ്ഥീകരിപ്പ്-
പ്രവിച്ചനാഭോഷനായോ പോയിടാമുട്ടുന്തനെ.
താത്തരകളും നിന്റെ ദൈത്യുകൾക്കുശേഷം കു-
ക്കിത്തിച്ചു പരത്തിട്ടും നിന്നുടെ കീത്തി തദാ.
റൂഡുനാം നിന്നുണ്ടാലും വല്ലിയും പരിഞ്ഞാഷ-
ക്കാണ്ണാലുമിരിഞ്ഞുബെഞ്ഞാം നീ നിന്നപ്പല്ലീ?
മൂലം! നീ മുതനാക്കിരുത്തുമ്പുണ്ണിലും
ഗ്രൂപ്പുനേകൾ അന്നാലിനി നിന്നിരുന്നുമായം
കിഴവും നിന്റുതന്നു ചൊല്ലുവിശ്വാസാം
കിഴിഞ്ഞു പ്രിയപ്പെട്ടു നിന്നെന്നുകരും
എന്നതിങ്ങന്തും അമേനനിയെ ക്രാരകൾ
ചൊന്തിരു മുച്ചി: ‘അപ്പുണ്ണിലുനാം ഭവാൻ
എങ്ങിലും റൂമാ തന്നെ നിന്റെ ചീയമക്കാണു
നിക്കുന്നിനാല്ലോ മുച്ചി വന്ന ഒരു ജൂമതേ!
എത്രയും പിതൃസ്ത്രൂപമുള്ളും എന്തെല്ലാം
രാഘവാനുമരുമരു മുള്ളുകാരികൾ മറ
അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെന്നുപ്പാലെ പത്രപേരെന്നീഉന്നി
മല്ലിന വന്നിങ്ങനാൽ തന്നെയുമാണെല്ലോ
ഇംഗ്ലീഷ്മിഡത്തിൽ കിടക്കുമായിരുന്നി-
തന്നെവിഡം ഞാനം തന്ത്ര നില്ക്കുമായിരുന്നെന്നോ!
എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ടു പേരുതു ചെവിക്കാണു
മാത്രയിൽ തള്ളിതെന്നാണുണ്ടാണെ
തന്നെപ്പത്തമരുത്തുമാണുന്നുടും നാലു
മെപ്പുതുരുത്തിട്ടുമാറിമു നിന്നില്ലെങ്കിലും
എഞ്ചേരാ നുമുക്കുപുരുമാനിച്ചു ചേരും മാം
മനു! മഞ്ചുരിച്ചെങ്ങതോഴിത്തു വീഴ്ത്തീ തദർ

താണിടാതനായുധനാഡു നിന്നാരാതിയെ-
 യാക്കാടോ! കനംകൈണട്ടു മാതിയതെനിട്ടു നീ
 തെന്നതൊൻ പുക്കളുണ്ടു മാമകമദ്ദേശവത്തെ-
 അതനായും പഴിയുള്ളുണ്ടു പാരകാഡയന്നാലിനി
 ഒക്കൾക്കു നീയിൽ മറബാക്കണ്ണാവിത്തു! ദയ-
 രൂംക്കാമ്പിൽ വളരുന്ന നീ വിഭയുമാരായിരുതെ.
 അതുരെ ദ്രാന്തപച്ചിട്ടു ലോകത്തിലെപ്പാടവും
 വിഭവിംഗനാധതിരുഹതനാമെൻ്റു താതൻ
 ഡിരനാം രാജ്ഞിവാദനന്മുതിയുട്ടുന്നല്ലതി-
 കാരാതനാരാജ്യം ഭൂമി! ശിക്ഷിയുള്ളും നിന്നെന്തുനും
 എടുക്കാം മധുമാസമാഗമിയുട്ടുവോ ദോഷ-
 നേന്തന്മലംകായൽത്തുരുതിലെബാനിൽപ്പെട്ടു
 പാറതൻ പുത്രത്തു പണ്ണഞ്ഞേരുതാനാിൽ
 ആരാട്ടം കുഞ്ഞുമുള്ളുക്കാളും വാൺിട്ടെന്നാരു
 പെൻകുക്കുവിനേക്കണ്ണട്ടു ഗാഡകം ശോച്ചതവരും
 തൊഴുവാൻ ത്രുട്ടുവേ സ്തപംമെയ്യുകൊന്നു
 ആയവരം ചതിച്ചും ലിക്കിലേപ്പുട്ടുക്കവാ-
 നായവനന്നമിച്ചീടിനാൻ തിരഞ്ഞെരു
 ക്കുഞ്ഞാം തിരഞ്ഞെരു പോയിട്ടിനോരിണ്ടുപ്പുക്കി-
 യക്കാനാം തിരിച്ചുത്തി മുഴുവുവെച്ചുതനേ
 തന്നെത്തൊൻ മുട്ടിനജ്ഞിലുവാരവും വിരുദ്ധവി-
 ച്ചുനിട്ടു ചേന്നിരിയും തന്നെത ശിപ്രൂക്കണ്ണ
 കണ്ണടൻ ചിരകകൾ നിയുലം പാരാരിയുരു-
 ക്കുഞ്ഞുങ്ങാടുച്ചു രേഖിച്ചുകൊണ്ടുള്ളു തൻ-
 ആട്ടിനബിതെ വബംവെച്ചു തന്നുചുമനിയെ
 വീടിനെ തിരിച്ചീടിനാൻ ശാസിച്ചുത്രുട്ടുകൊന്നു,
 പാക്കുഡുപ്പിടപ്പുക്കി മുരുവെന്നാരുകോണിൽ
 വക്കുസ്സിൽ കുന്നായറു പാക്കുവുമടിച്ചുലം
 ശ്രാംകാസങ്കംപ്പുണ്ട് ചാകവാൻ ത്രുട്ടേനു
 കാണിയുമറിംതതിലിസ്തിക്കെമ്പയവൻ കുഴും
 ഇന്നിമേലവച്ചുട്ടെ മേനിയസ്സുരോവരു-

തനിവാവിധം പ്രതിബിംബിയ്ക്കില്ലാറിയ്ക്കും
 എന്ന് സമീപത്രക്കവൻ പറഞ്ഞേണാ-
 മനോരമവഴ്തുക മനമാം ധനികളും
 പുവ്വൽ, പരമിതശശ്രദ്ധാഭം മഴവീഴം
 പവർത്തുഹക്കളിലെങ്ങുമേ മുഴങ്ങിട്ടും.
 കൃഷ്ണമഞ്ചമുഖിയ പാവപ്പെട്ടോരു പക്ഷിതന്നെല്ലാ
 നൃത്തത ഗ്രാമപ്പുതില്ലെടുമന്നതുംപോലെ
 രാജ്യാം തനിയേറ്റുറ്റു നൃത്തതയറിയാതെ.
 അഞ്ചുനാശ്, മരിയുംവാൻ ഭാവിയും തനിക്കുള്ള
 പുതുനേരം സമീപത്രിഭാംവനെപ്പുള്ളി-
 വൊത്തിടാതടില്ലെല്ലാം തനിയിൽനിന്നിതുതാ-
 ഞാതീനാനലം അഞ്ചുനാശ് സൗത്തും പുരണ്ടതി-
 ലേതുമെ വിശ്രദാസമില്ലാതവന്നാണോ:
 ‘തനാവൽ പ്രതിക്രിയ ദുരുമിത്തരമോടും-
 നൊന്തിന പുലന്തുന നില്ലുവമായിട്ട് നീ?
 ശക്തനാമൊരു രാജ്യക്കിരുന്നാൽവരെന്തോരു
 പുതുനേരായിട്ടില്ല നിശ്ചയമഞ്ഞു മു’:
 ചെയ്യും തള്ളന്നവന്തെത്തരമുച്ചിത്തി:
 ‘തീച്ചയായണായിതന്നുമുകന്തില്ലോ ഞാനം
 നിശ്ചയമീ വാത്ത ചെന്നന്തിട്ടുമൊരു ദിന-
 മച്ചൻനേരു ചെവിയ്ക്കുവൻ പാത്തിട്ടം പ്രദേശത്തിൽ,
 എങ്ങനും വളരെനാളായിട്ട് വസിപ്പുതെ-
 നിങ്കുമു ത്രഞ്ചമില്ല മുരജാന്നതുന്നുനാം
 ആയതു ചെവിയ്ക്കുത്തന്നുവോരു തന്ത്രവ-
 നായ്യമോടും പ്രതിക്രിയയ്ക്കാണോടിക്കേതുന്നും.
 എക്കുതുനാം മു നാശത്താലുഭിച്ചിട്ടിട്ടും
 ശോകമേതാണവിധമായിതനിട്ടുമെന്നാം
 എന്തൊരു മട്ടായിട്ടില്ലപ്രതിക്രിയയെന്നാം
 ചേത്തല്ലെന്നു അവാനോത്തുവകുള്ളുക ഉണ്ടതാവേ!.
 അചക്കുന്നു തത്തപ്പടക്കം മുഖവാന്തശാശംവരു-
 ണ്ണിച്ചതുപാലിവന്ന ജീവിയുംവാൻ കഴിച്ചെത്തണിക്കു

എക്കിലും പിതാവിനെ ഹ്രസ്വിച്ചുപ്പേരിയ്ക്കുന്നത്
സങ്കടം മനസ്സിലെന്നമുഖ്യങ്ങൾക്കാരുടോ!
വിക്രമഗൈദം ക്രയജാതിക്കാരുടെ നാമൻ
ശ്വശനാധിന്ദം നീജ താത്ത്വാഭാരതിച്ച്
അഞ്ചുംഭാഷനമെന്ന രാജുള്ളതു സാമ്പ്രദായി
പാതൽിട്ടുന്നവളിപ്പോരം പാത്രം മാർക്കരും കൃഷ്ണ
ഹരിപ്പേരും രണ്ടാവധിതോരുമുള്ളുകളിൽ
നിന്നുച്ചുരും പാത്രം എന്നും അഭ്യന്തരാട്ടം
ഉന്നതമാനങ്ങളാട്ടം താത്ത്വാഭാഷലും-
തന്നിൽ നിന്നുണ്ടാക്കിട്ടം തന്നുടെ സൗഖ്യങ്ങൾ
മുന്നൊപ്പും വൈരിയ്ക്കുന്നു കാണുകക്കിട്ടുവെന്നു
യന്നുണ്ടിവയം ഒരു മാതാവാമവും കൂടും!
പുതുനാം മമ മുന്നുവത്രിനെക്കരിച്ചിനി-
ചെത്തുയുമ്പുള്ളമായുള്ളായ കിംബാഡി
യുണ്ടുമെ പരന്നാരു ചുറ്റുണ്ടായണാണ്ടിട-
മക്കുവള്ളുടെ കാതിൽ കുറ്റാക്കൾ കുറിക്കാണി
അന്നതാനന്നാധാരങ്ങാരെന്നു നാരിയവ-
ളിനിംമഞ്ച കമാരസൗഖ്യനമഹാരം
തന്നുടെ നേതൃജ്ഞാനം ലഭ്യമാപ്പേന്നുനോയ്ക്കു-
മെന്നുള്ള കട്ടംകട്ട കൂപ്പും! യറിഞ്ഞിട്ടം.
അന്തുമണ്ണത്രിശ്ശുരുത്താക്കികാണുവിൽ കുലേ
ഹതനായും പേരില്ലാത്ത ശരുവാടെതിരെന്നും
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുവൻ നിത്തിനാനന്നതരം
മംഗലശീലധാരം തന്നുടെ മാതാവയയം
നന്നു മുതിരും വിനിച്ചു വിനിച്ചുതി-
വിന്നനായും നിഃവിളിച്ചുവിനാനരുച്ചുവാ!
രാജ്ഞിവാത്തായല്ലോമെന്തും ഗ്രാമങ്ങളാം
ഒക്കുമെ വിഹാരണമഹാനായും നിന്നു മറം
നന്നിക്കുചുവിച്ചുമുള്ളു പേരുകളും
കട്ടിച്ചുവാനന്നാകിലുമാവകബകാണ്ടുതെല്ലാം
സ്പന്നവുതുനാണവന്നു ചൊന്നാളും നീജ-

സ്വപാനത്തിൽ റിംഗ് പബിച്ചുവേദ്യുതി ചുറ്റുമെന്ന്
 അരുമ്പും കൂടു തന്ത്രിയും വാക്കും കൊ-
 ചില്ലരും ബഹുഭാിക എഞ്ചും തുംബത്തു;
 തന്മുഖത്തു കൂമാരനുപ്പുനുതിരുച്ചു വഴിയും
 ഏംപ്ലീക്സ് ലഭിച്ചുവീടുവോളും തു്
 അശുപ്പാരമി കൂമാരനെന്നുണ്ടുണ്ടു
 അലൈസില്ലുക്കം യുഥാമനേന്നുണ്ടുണ്ടു സിരിഡേശം
 വിപ്രയോഗത്തുവു് ഭക്താംബിയജാലിയന്ന
 തയർപിന്നാവു് നാമവരം വോദ്ദിച്ചിട്ടു തു്.
 എന്നും ഒ പഠിജാരു നാമയില്ലോ-
 ‘നോന്നകിൽ രഘൂ പുരുഷനും ദഹനാശം
 തന്നെത്തോന്നനും വന്നല്ലുക്കിംഗ്രീസിനാ-
 യനിലുക്കിൽ റവജന്നു ചാരൻ മുഖം ലോകർ
 ഇംഗ്ലൈനു നാന്നത്തുവും വാരുപ്പും റിപ്പാംഗ്രീസിൽ
 മുഖിയങ്ങളും ചിരം നിന്നിന്നു നിഃവ്യജ്ഞനാശ
 ക്രാന്തമായു് ഏങ്ങനും സന്താപത്തിനാലോരു
 വന്നിരിംഗാലയാൽ പോതു വദ്ധുനാരി സിന്ധുക്കുവം,
 തന്മുഖ ചെരുപ്പുകാലം നാലുമുന്നും ഒ
 നാലുവും നാലുമുന്നും നാലുമുന്നും
 മുള്ളുകൾ രാജ്ഞാരുപ്പുള്ളം ജീവിയിലുണ്ടി
 നിന്നിന്നു രാജ്ഞും തന്ത്ര നിശ്ചയവന്നായും ഒ
 മലവല്ലും മാടഭക്കിൽവിനു കൂ-
 ടുവയം കാലാന്തിക്കാജുപ്പരാജാനാശം
 വജയാകാരം ചുണ്ടു വലുതായു് നിന്നാഡിലും
 വിലസും ജലധരവാടികൾ വലുന്നുടി
 അലവും പ്രകാശനാംനാജന്മാജന്മാം
 ജയിന്തിരകൂടിവിളുക്കിപ്പുത നാം
 അക്കലെ മിന്നനൊം ചുരുക്കം നാനുരുത്തു-
 കൂടു തവോലുവിലും കൂടു മുള്ളുകാരു
 കണ്ണിന്നു രാജ്ഞും തന്ത്ര താരു സൗഖ്യാദിനം
 കണ്ണിന്നു ആര്ത്തിവായു് മുംബു ചയ

കുമിവാർക്കണ്ണലിയാം സൗരദാതാവിനെ
 മാൻഡിരു വഴിപ്പാക്കന്നായോ തനിഷായി-
 കൊണ്ടുനിന്ത്യപ്രസ്താവ് തന്നെട കൂദാരിശെ
 കൊണ്ടാടി നൽകിയ റാത്രാതന്നാം രാജാവെള്ളം
 കണ്ണിതുമന്ത്രപ്പിബജ്ഞനപ്പേരമായ് ഓൺ
 അവഗംഖപോയ വിങ്കാദിച്ചു നാലിച്ചു കാലത്തെയും
 ഫുകാരാവുതമരാരാജയാൻിച്ചും നല്ല
 ഫുജലയാവുതജ്ഞാം വിചിന്നസഹഭജ്ഞാം
 മുരയാവിംഗാദേവം മുരസംമതികളും
 മുരയയുടെകീടം നല്ലോര നാമിക്കളും
 അന്ത്രിതന്നുംശാഖാജ്ഞാമതു നൽപ്പുഭാതവു-
 മാന്ത്രഭാജനംതന്നിവാളുള്ളാം ഒപ്പും
 തണ്ണെട എദയതിലെത്തും പ്രത്യുക്ഷഭാ-
 യന്തക്ക്ഷേമവൻ കണ്ണിതു മഹാരാജ്ഞാൻ.
 പിന്നുംപ്രാഥംകൊണ്ടു ഭാവാന്ത്രപാലിക്കൊണ്ടും
 സാരെട പ്രാഥചുതുനായ് വരാക്കുന്നും
 മനിവാമശാത്യുറം തന്നിലുജ്ജനമേരൈ
 മകിന്നമായ് മനോഹരമാകിയ ദേഹം ചൂണ്ട
 എത്രയും ക്രമിയയാമവ സ്ഥാനിൽ തത്ര
 വർദ്ധിക്കും യുവാവെയുംനികെ കണ്ണാനവൻ.
 നല്ലോര തടം ഏട്ടി നന്നാശാനോരാജരാമച്ച
 മെല്ലവേ കശലന്ന്ദ്രാതൊര തോട്ടക്കാരൻ
 ഒൻബവട്ടികൊണ്ടു മണം ബെട്ടിയ നേരണ്ണികൾ
 മാൻ പിടി തെററിത്തുനാ തെററനു മോട്ടിയും
 തുർ ടു മണംബവട്ടിതൻ മുട്ടുകൊണ്ടതുനേരം
 പ്രവർദ്ദ്ധി തടംതന്നിൽ താനുമായ്ക്കിന്നിടം
 തിണ്ണിന മണംചൂണ്ട പ്രസ്താവം നിരത്തുഹി-
 തംഗിയിൽ നിന്നിതന ചെന്നക്കുചുട്ടിപ്പോലെ
 ആവഹന! കുമാരനാസനാമരണനായ്
 മോഹനഗാത്രൻ ശകിച്ചീകിനാൻ നിലത്തെല്ലാ!
 അരുശയതാരിലേറുഭാധിച്ചുണ്ടമ രാജ്ഞാൻ

പേരുംഗാത്രൻ തന്നെ കോടിനിനിസ്ഥാപാ ചൊന്താൻ:—
 ‘നീയെടോ രാജ്ഞിന്റെന്നു ഒത്രുനായിരുന്നെങ്കി-
 ലാജുവന്നതിരുന്ന വാത്സല്യം ചൂണ്ടു തന്നെ
 എന്നുമെ നിന്നു സ്നേഹിച്ചുട്ടുനായിരുന്നാരു
 സുന്ദരൻ നീക്കത്തും നൃപത്വങ്ങളും പ്രഖ്യാ.
 എങ്കിലും നിന്നുക്കുന്നു പ്രിശക പിണ്ണംതിനി-
 ലപ്പേഴ്സിൽ ജനങ്ങളും യഥേതനായി നീയും.
 രാജ്ഞിന്റെ ചുതന്നപ്പു നീയെന്നു ധരിച്ചാലും
 രാജ്ഞിനിലിത്തുവരെപ്പുത്രനാഭരായതെന്നും
 സന്നാതിയവനോന്നു മാത്രം ലഭിച്ചുള്ളൂ
 ചന്തമേനീട്ടുമൊരു പെംഗ്രേറുതലാ തേയതു്.
 അവർ തന്നെന്നും യോട്ടുമെന്നും ചുപ്പോരും നിജ-
 ഭവനെ തെരുന്നു തന്നുമിരുന്നുതും അദ്ദേഹം
 അല്ലെത്തു നമ്മുടെ നിലവിലിരുന്നും പിന്തുവരി-
 കല്ലേയോ രണ്ടാം നിന്നുമിരുന്നുതും
 എന്നതു കേടുനേരമുന്നതകോപം ചൂണ്ടു
 ചൊന്തിയും മുത്തുതും സെററഡക്കമാരകൻ.
 മെനിക്കിൽ തന്റെച്ചും കുറഞ്ഞാലുള്ളൂ തജ
 മേഘരമായിരുന്നു വല്ലിലെമുലമവൻ
 ആയതു പരിച്ചുമെ ചോരതാന നൃഷ്ടം
 പായുമാറാക്കി വേഗം മഹിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവാൻ
 ആരുഹിച്ചിരുപാരമെങ്കിലുമ്പിനിൽമുന്നാ-
 ചുരുനാമരിതന്നു ദൃശ്യാന്വം തീരംതവനെ
 വാസ്തവം മന്ദ്രസ്ഥിലാക്കിടുന്നുമെന്നും
 മന്ത്രമൊന്നുനിശ്ചയിച്ചു പൊരിനിനിന്നരെ ചായും:—
 ‘ആരുഹി! ഓബനോറാനിനു ഒരാൺരാജ്ഞി
 ശ്രീകൃഷ്ണപിശൈസിച്ചുട്ടുവരുന്നു ഒരു നാം?
 മുന്ത്രവിഞ്ഞവരുത്തുവാൻ ആനുഭവിച്ചു
 സാമ്പ്രതി വെടിഞ്ഞുണ്ടും കുറഞ്ഞാലുള്ളൂ
 എന്നപ്പു കുപ്പമെ എന്നുടെ ജീവിതത്തിന്-
 ലെമുണ്ണിഖാതുംപോലും ഞാനാറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

നേട്ടുവാതു സമില്യങ്ങളും പാട്ടുകൾ പ്രിരക്കുന്നും
തദ്ദേശം തന്നിൽ വിശ്വാ, വെള്ളവാശായി രാഷ്ട്രം
സഹാ മാനനാവികന്നരയുള്ളിരു മറുചിങ്ഗപ്പും-
ഭൂഗർഭ പ്രജംതന്നിൽ ഞാൻറീതാ വാരിക്കുന്നു.
ഖുണ്ണ റംകുട്ടനേരമെത്തും വിവസ്ത്രമായും
രക്തവീനമായുനിതവെൻ്നു കവിംഗതടം
മുട്ടുകൾ ദിവ്യമാരു താഴുളിൽ തൃടിമുടി
മാട്ടുക്കുന്നികൾ മുറം കിലാജാമട്ട തദാ
വൊള്ളുക്കരം രണ്ടം നീജമാറ്റുന്ന ചെത്തുള്ളതി
മോഹഭന്നാട്ടകൾ രാഷ്ട്രാന്തർന്നാട്ടു ചൊന്നാണ്:—

‘അവിശാമനതു നിന്നുറ മംഴിത്തെളിവിന-
ങ്ങളു കാണിച്ചുവരു ഷൈ അം ഞാനാഞ്ച് സമമതിക്കാം.’
രാഷ്ട്രാഭദ്രത്തോടു തളിന്നും തന്നക്കുറ്റുള്ളതി—
മനുഷ്യാജമാട്ട മാറിപ്പു ക്കിണ്ണജംതന്നിൽ
ശ്രൂമുക്കുനിറം എന്നു ഭേദിയിൽ വിളഞ്ഞീട്ടു
കൊത്തു ചിറ്റാ ധനുന്നു കാട്ടിനാഞ്ചു പിഞ്ചാവിനെ,
ബാംഗാലും ചീനമഹാരാജുന്നു വാഴനീനായ
കല്ലുനാം പണ്ണിക്കാഞ്ചു ചക്രവർത്തിയുള്ള ചാലേ
കൂഴി, വെള്ളവാനായിക്കാത്തിക്കുന്നല്ലുംചോലു
വീഴ്ച പറാതവെള്ളും നല്ലോയു ആക്രമിക്കുന്നതിൽ
എത്തും സുക്കൂർത്താടു രാഷ്ട്രകൾ മുഖിംതത്തി—
ചീരുംഡാരുഭാരതിയ ചിത്രരണനാത്രപോലെ
നിസ്തുഖമനോഹരമായുടുകൾ സെശൻങ്കുന്ന
മരുപ്പു തനിൽ പ്രകാശിച്ച രാഷ്ട്രാദ്ധാരജുററം.
തന്മാട പിതാവിനെന്നുംലുന്നിൽ കൊല്ലുവാനാ-
യുന്നതബെശലോപരി പണ്ടു കൊണ്ടിട്ടു നാളിൽ
ആരും സമാധിപ്പാതനാദ്ദീതനോ—
ക്കായണ്ണുതോടു കാഞ്ഞു രക്ഷിച്ചുവള്ളായും നിംഫി
അസ്തുംകു അന്നും ആചും അന്നും വിശിഷ്ടമാം
വിത്തുതക്കുംഡായി സ്തീകരിച്ചിരുന്ന രാഷ്ട്രം,
അംഗങ്ങെന്നയുള്ളിട്ടു മറു സെശൻങ്കുന്ന കുട്ടിക്കുപ്പാറം

തിങ്കിന വിഷ്വദന സുക്ഷിത്യംനാഹിയവൻ
 പാനിക്കാണ്ടതു എതാട്ട കാണിത്യുനക്കാട്ട താഴ
 കാനിയുതിള്ളുവരെ പിന്നായും അചാന്നാൻ ബാവൻ:
 'എന്തെന്തകാ! പരക നീ സമർപ്പിത രാജ്ഞി-
 കന്നുടെ താതൻ താജനാ? സംശയം തിന്റീലയോ?'
 യാതൊന്നം മിഞ്ചാതതിനഞ്ഞരഖവൻ തത
 വിത്വേഴ്സായ് നിന്ന ദോക്കിനാൻ വിണ്ണം വിണ്ണം.
 പെട്ടു മെയന്തുട്ട ഭജിത്യു കറിനമാ-
 യിട്ടു, നെന്തുകമാരാ നിന്നുട പിതാ, വിത്വാ
 ഒട്ടുനു കമ്പിത്യുമ തോണഡയുമടത്യുതി-
 ഫ്ലിപ്പുനായ് ശ്രാസം മട്ടി വിഞ്ഞാനു മഹാരാജ് നു
 കളുകൾ രണ്ടു കാഴ്ച ഏകവിട്ടു തലചുററി-
 ഭണ്ണാവൻ പതിത്യുത നോറവിഫലനായി
 മഞ്ഞ! നൽകമാരുങ്ങൻ താൽക്കണ്ണമിഡിന്തി
 എന്തെന്തികേ ചെന്ന മലം താതുകൾ ഗളം
 തന്നു കരം രണ്ടുമരിന്തകിട്ടാലിംഗന-
 മുന്നതല്ലേഖനോട്ടം ചെയ്യു ചെയ്യുന്നിമാ
 തല്ലുവപത്താ മെന്തേരൽ ചുംബിത്യു നു
 നന്നയിൽ താലുക്കിനാൻ തന്ത്രജ്ഞവാട
 ഇങ്ങനെ പുതുന്തരവൻറെ ക്രൂരുഷൻ
 തിങ്കിന നോമം തിന്റു കണ്ണുകൾ
 രാജു വൈക്കുമാട്ടും മന്ത്ര നിന്മ
 ക്ഷണ്ണുത ചൂണ്ടു നിജമെന്തലിയിലെ
 മുരുക്കുറം കേരളജൈളം വലിത്യു
 മരുക്കുറം നേരുജൈളിപതിയാം
 അതുനും നവഞ്ഞുളായെ പറിത്യു
 മാനതാനയനായിട്ടുരുപ്പിൽ,
 ഉംഗത്തുനു പൊട്ടുഭാരെ പൊര
 മത്തുനും നെടുതായി വീക്കയു
 മത്തുക്കുമാ പുനിയേതു നാംപ്രു

വധിയുള്ളിയിൽ പിന്നുക്കൊവരും നിജതാപദ
 പോകിയാനാതു ചമത്വാഹയ്ക്ക് താനതിവേഗം.
 തങ്ങിപാരംതെയുള്ളിൽ കണ്ണടക്കം കുലാകൾ
 വിച്ചുതം തർപ്പാന്നിയിൽ പിടിച്ചു തക്കണ്ണാറ
 അത്രുതയേംമുഖവന്നാശംസവാക്യങ്ങളും -
 നിദ്രാവേന പവഭക്താതിനാശനവംബിയം:—
 ‘അരുക്കു’മയ്യുപ്പിതാവേ! ഞാനനാകവിച്ചിപ്പും
 ശരസികളുംമുംബാരാ വിധി ഉള്ളനന്നതിൽ
 നിന്നൊയാണ്ടു നടക്കിച്ചുവാൻ കല്ലിച്ചതു
 വന്മുനാം ജീവിശ്രദ്ധനന്ന നീ ധരിച്ചും
 നീരാജതാനാലുകാകിക്കൊള്ളപ്പും തന്നു നീ താ-
 റപിതാഹാനു തന്നാനിക്കൈമനനതാരിയ
 ഉന്നപ്പിലുമുണ്ണായിതൊരു ചിന്ത-
 , ഞാനറിജ്ഞങ്ങളന്നതിനു ചൊല്ലുനിനി?
 തുക്കാവത്ര്യാന്തമുള്ളവിന്നുരാ വിധി
 നിന്നു മേൽക്കൈനന്നതേവതു.
 വംഡോഡ ചെരുവാൻ നിമിത്തവും
 ക്ഷേരവ ഞാനിമ വീണിട്ടുവാൻ
 ശംതാലിശ്പരമതമശ്രൂ
 കുമലംതാത! മഹംതമാവേ!
 ഓരുമിനിക്കിമലുരയ്ക്കുണ്ടാ
 നീതെന്ന ഞാൻ കണ്ണവല്ലോ.
 മാനകശ്രീരത്നത
 എറ്റുപിംഗുചെരുവും
 സ്വിച്ചുകൊണ്ട മലം
 മക്കന്ന’രുന്ന ഭവാൻ
 പണ്ടത്രുചെരുവുംവേഗം-
 കഥവാനം
 രഹതിയും ദ്രുണ്ടവന്നു
 കന്നാരുളുമനുപിയായു്
 ച ക്കേവിട്ടനിതുമുഴുപ്പാം

திடுமீவியசெழுாமிஶ. ரமதமழூா.

ஹஸ்தா செயறக்கூர வாக்ஷகரி கீழ்ந்தன.
 திண்டிக தாபம் தெழு மலிதூ ராஜூாஸ் தாமா
 கஜூாநிற் கணகவே வாற்றகொள்ளத்துறு த-
 ஸ்னிதங்களி கக்டிதூஸ்ஸாஸ் புளாங்லம்
 உத்தகிற காரதவாநதிதாநிலும் கனி-
 ஜதநதாம் கவிரிதநகம் தாநிலும் பலவூடு
 புங்விதூஷங்விதூதங் வாஞ்சலுவாநங்கம்
 நங்கிற சொரித்திழூாக்காநிதூ புதுநங்கனித்.
 ஸேநகர் ரஷ்டா தசியாயிகரி கஷ்டங்கோ-
 துநமாநஸத்தாந் மகவீ ரஷ்டங்கோ.
 ரக்ஷகாஶபவுமதூஃபார கஷிதூக்கயராயி-
 துஷ்டிதிதாநிலிழ்தநிதீந்ந ஸதங்காந்
 ஹரதாபரதாநங்வரலிக்கத்தங்கிதூஃபா-
 மங்கிதங் மேறுவெந்தநாந்நப்பிதூநங்பாவெ
 எதுயுமங்கவங்கிதூஃபிதூநாந் சாஞ-
 கைஞ்சுமத்தித்தின வசிதூ காங்கிராந்
 காங்போஞ்சாரையநார் தாங்க புச்சாங்கா.
 தாநிலும்செந்தாந் தாந்தல கஷக்கிராந்
 அந்துக்கஷ்டங் ராஜூாயிகங் பாஞ்சுங்கோ-
 ததிநெக்காரிதூ பலதும் சொழுப்பிக்காந்: —
 ‘எந்தொன்றுயோஜநமிழூஃபார நீ ஒராதாப-
 ஸியுவிசங்கித்து மாடி வலயுநாதிகாவோ?
 கின்கெப்பாநியை நீ போக்கும் தாநித்தகங்கோ
 வங்காஞ்சங்கங்கா நீக்கெக்கைத்துக்கம்
 ஹரியைக்கிடத்தூ நீ விளிதங்காகிற தெழு
 மிடக்கங்கூத்தில் வங்மாயிதாந்தா?
 செயறன் தாமா தா சொழுப்பிகாந் மஹநாமம்
 மஹிகயண்ணாத்தகங்கூமாய் கோக்கிலோங்கிதூஃபுக்காங்
 அங்கநமவாகியிலக்குவங்கிராந்தூஃபுக்காங்
 கஷக்காடிதூஃபுமஹாநாத்தகாந்தா?

അല്ലെങ്കിൽ മഹാവീരവാജിരത്നംമുൻ
 കള്ളിഞ്ചം താതന്ദ്രാസ്ത്ര പനാം യാമം താംന്.
 തന്മാദ്ദേശിം അവർക്കടയാളങ്ങിം സ്വന്ദര്ധത
 തുച്ഛപ്പിഡിക്കണ്ണനാട് പണ്ണ ഉണ്ണനാലിൽ
 നാനിങ്കേ വരിക നീ നിന്മാട ഗള്ളാനാം
 എന്തോ! ക്ഷണം അശ്വാടന്റെ ഓറ്റുവാനല്ലോ വേണ്ട
 മര്യുപ്പിതവിഭിന്നര ഒന്നുംകൊം പുരത്തിൽ നീ
 യുദ്ധപരിത്വല്ലോ ഒരു കാലും പുതിനല്ലോ!
 ചേലെഴും ശയാധിനാരാസ്ത്രം തന്ത്ര ചാംബ
 നാലാമണിരഖന്ന ചേലയും സിരാവുമാം
 മധുരജലചൂഢന്നമഹിതതാകവും
 വിധിപോയ നീഞ്ഞന്നം വിന്റും ചല്ലോ
 ഏന്തു മുത്ത മുഖ്യവന്നു കൈതലാംകൊണ്ട മേഖല
 തന്മീറ്റം സാധനങ്ങൾ നാമയിൽ ദേഹിക്കാം
 നന്തകരതലാഘ്രേഷ്യമുണ്ടാമിക്കുള്ളു-
 അതുക്കാണമവസരം നീനു ലഭിച്ചി
 മുത്ത പ്രഥമ തന്നെ ജംബുഫല്ലുമാം മുഖംതന്നിൽ
 മന്ത്രവാന്നപോലും ഓ റും നന്മീല വിധി എ.
 എന്നുടെ വംഗമനുസംഖ്യാത്താഭാത്മിക്കു
 ചേന്തിരിയുംപ്ലുംതുള്ളാൽ പ്രദേശത്തിൽ
 വാഴവാനഞ്ചു മര ശിരസി വരുപ്പും
 കേളമാരായി കൃഷ്ണമിശ്ചിലിന്തുകാലം.
 ഓസ്ത്രക്കരംകൊണ്ട സ്ഥാനത്തും തീയക്കര-
 താത്തരമെതാനവു, മഹിട സ്ഥിതി ചെയ്യും
 പുഞ്ജരനാരവുമേകാക്കിയായി നീർക്കു-
 മകൈംവവമെന്നാനാട്ടം തുച്ഛപ്പുക്കിടക്കു
 കൂടതു സ്വന്ദര്ധത്തിന്തുട്ടവുകൊണ്ടയാത്ര
 തന്ത്രതിൽ കാണാൻ മര സംഗതി ലഭിച്ചിതു.
 രജിതത്കംബലേ ഞാനാട്ടം ഉനിന്റീടം
 മുള്ളവാംബക്കിക്കുന്നമന്നവുവെള്ളുവാട
 കാട്ടാറിശിശിം കട്ടുജലവു കാരുംകുത്രു

കിട്ടിയെതാളുള്ള മഹാപിശ്ചാദം രിപ്പും
 ഇന്ത ബിലാ നിജമകൻ ദഹാനായ എഴി കേളു
 വാവിട്ട് കരഞ്ഞുകൊണ്ടവണ്ണാതിനാൻ താതാൻ:—
 ‘ശ്രൂക്കികെ! ഭദ്രതി! സംഗ്രഹണാട്ടനെന്നു
 രജിച്ചുകൊണ്ടു ണമേ! ഒത്താഡം കാസ്തു നീ
 നഘ്പായ വെള്ളി ചുപ്പാക്കരുണ്ടാകി വഞ്ചിച്ചിട്ടു,
 കഴുപ്പാലമാല തന്നിവെന്നു നീ മഹി വേഗം.’
 ഗാംഡിംഗ്രാമോട്ടുമേരിം മാർപ്പണത്താടം സുത്ര-
 ണാംഡോധി കാരകൻ താതഃഖാട്ടനു ചൊന്നാൻ:—
 ‘ആരു ധിക്കേരിയുമെല്ലാമ മക്ഷപ്പിതാബേ!
 മുരുത വിട്ട ഭവാൻ വാഴുക വളരാ നാം.
 ത്രിക്കോ വിലറിയ ദിന്യല്ലഭായുണ്ടും
 ജാതരാക്കന്ന മഹാതുപ്പം പ്രവർത്തിപ്പും
 ഉത്തരവിപ്പുള്ള ചിലരൂപഭാഗങ്ങളും
 നിപ്പും രഹസ്യതിൽ വാനവൻ കഴിച്ചു.
 ത്രിപ്പുര വിട്ടകാചമരണാ മുലം മമ
 കിട്ടവാൻ കഴിയാണര വിരുദ്ധത്തികൾ വരയു
 വാഴു നീ വാല്മുന്നതിൽ വുലമായ് രണ്ടാമത്തു
 മാഴോകിടാത്തും ചുഞ്ചരഗശരമാം യശസ്സും.
 എന്നാട്ടാതനന്ദ്യാ ലിംഗത്തുകാണ്ട മമ
 വനീംഗ്രാമമല്ലാമെന്നുടെ തന്നു നുനം.
 ഇക്കാണം ഭട്ടരല്ലാമെന്നുഡചരാല്ലോ
 തപന്തുപയുണ്ടാക്കന്നം കൊല്ലുന്ന്തുനവർക്കുള്ള-
 മാമകയശസ്ത്രിയ കാരണത്തിലിവർ
 കാമം മേ സാധിക്കവാൻ പിന്തുന്നിവരെന്നു
 കിറമില്ലിവഴക്കത്തും കാരണമന്നിരു മമ
 ക്രൂരകാരിവർ പോവാൻ നീക്കുവാദിക്കണം.
 എന്നു നീഈന്നുബല്ലംനെന്നും ശയനമാന-
 മനിരവരമതിന്തിംശാഖാജീപാശ് ദുഷ്ടവരുണം
 ഒനിച്ചു റിയിഡോലെ വേദണായ സംസ്കാരങ്ങൾ-
 ശ്രോംഗാദിരാത ചവയ്ക്കുട്ടം ഉട്ടുക്കുറയ്ക്കും

നല്ലോ വിശാസ്യംദേഹ പൊതക്കന്തിൽ സ്വദാപിശണ-
 മെമ്മും ചട്ടിക്കും കഞ്ചിത കണ്ണിരാച്ചം
 അവിന്തെ ദൃഢാ വിശണം തുഡിയുംകുമാകൻ
 ദ്രാന്തചീതി മഹാരാജ്ഞികൾ രൂപിശബ്ദത്രം
 ഹര നാഡാരനനറിശബ്ദത തന്ത്പിതാവിഥാ-
 ചിതി എന്ന് ഒഴിവാവത്രയം സൗഖ്യപ്പുഷ്ടമായോ?
 കാരാത്തഭൂംകരണ്ണ വുഡിൽ കരുന്നാരാഹയുള്ളു:—
 വിംശയത്താജാവിൽ കാണത്ത ച സുരഭി! നീംവാച്ചിരു-
 റിനംട വർത്താഖ്യപാദവ തനനാ ദാന്ന നടത്തിം-
 ദിനം താജനന്നര ക്രൂരാരത്ത ദാന്ന ദ്രോജാക്കി
 നിബന്ധം വരിച്ചുചുഡായു് ചോഗാമ ശഭസ്ഥാനം
 ഉംഗാ മഞ്ചുപ്പിരാജവാച്ചിരുംവാ നിംബങ്ങളാച്ച-
 രഹാന്നിച്ചു രഹാനിയമായെങ്ക രാജ്യമതിൽ
 നന്നായി വിലപിച്ചു രഹാസംഗുംകാരം രഹായു
 എത്രയും ദൈഹിന്ദമായുള്ളും ശിഖാസ്യം
 തന്ത്ര രഹാന്ന ക്രമിച്ചുപ്പുന്നതുമാരപ്പാതം.
 അതുവാൻ വിസ്തരിക്കുവേണ്ടുകൊ! നിംബൻ കാമ
 പ്രാരിഞ്ഞ നീംവാച്ചിയിൽ താണാനിട്ടിന്നതുവര
 താവക്കുടുരു ദാന്ന ദക്ഷിണാലും ദിപ്പാലും
 സാഖ്യരഹാന്നിനാവൻ ചുഡാക്കുംവാടു ത ലഹരാസ്യ.
 ഏതിനു നീതിനിശ്ചാനിനീ നാജനായാനന്ന
 രഹാന്ന! തു ദത്തിച്ച തിച്ചുപാലു് നിലച്ചുതി
 പണ്ണു ദാന്ന വയിരിച്ചും മാനാശാസ്യാ ജീവാർ
 ചുന്നകിനി! വീംഞ്ഞം തുവിച്ചുപിടിച്ചുവാരംജാശ മേ
 അതുവാട ആ ദിനം പാരാജായു് രഹാനിന്നതുവാര,
 മാത്രവാരഹാന്ന കീംപി പ്രാരഞ്ഞിൽ പ്രാജനി ദാന്ന
 ശ്രൂരാഡാരാജാവാന്ന നാ ദക്ഷമാരാവശി
 ശ്രീരംകുംരാജനാരൂപിംബഡി അരി ദീ
 ഇന്നിനേ സ്വന്നുത താണിക്കിൽ സജ്ജിവരാജു്
 ദാന്നകിനി വാജാടിച്ചുവാനു ദാന്നാരേണ്ണനാ,
 രഹാനാരുണാ ദീ നാ നാജാതി കീംപി.

പരീക്ഷാവാദ് ദാവറത്തായ ഭക്തായ് ഒ ചിന്മുഖിയിൽ
 പോയശാമിഡിവാഡില്ല എന്നതുജ്ഞാവാദാവിദ്യ
 കൊപ്പരമാള്ളാഴാവന്നും ദിംപുട്ടേപ്പും തന്ത്രാ-
 അസ്സൈക്കിശ്വരമാത്രം തന്ത്രമാശിഡാനി-
 തല്ലാഡാട്ട്യാസനാള്ളപ്പാരവിഭിന്നത്തിൽ
 ഏറാടെ കരുതകാണ്ട നീഡിം വീംഗശപാ ബല
 തന്നെ നീയപിഡിയാതെ ചെട്ടിയ ചെട്ടാകാണ്ട
 ശ്രാംകിതംതന്നിൽ മുങ്ഗിഞ്ചുക്കേംബിവന്നതു
 വിനിഡിക്കന്നിലിഡേചിലിഡൈരു താവമാവാൻ!
 അരാജാവനയാഡിയനാഡാഹിഡൈരാ ഒരു പ്രേരണ
 തിംഗുഡൈരുസ്ഥാനം തുന്നിൽ നീ കൊണ്ടുഡപാകം
 അനുഭവതു താം സംസ്കരിപ്പിച്ചുനേര-
 മോചിച്ചും ‘ഒക്കേന! നീ വിശാടെ നാശമന്ത
 ഡിക്കൈയോടു തന്നെ മുംബിഡ്രുന്നതിനാക്ക
 പാരഭാള്ളിതചുപിച്ചിട്ടുന്നതില്ലു വയം’.
 ആവിധമായിരുന്നു വേശഭൂ വിധിവശാ-
 ദിവിധായിതീനിന്റു കൂൾഡേ! കമരജ്ജും
 യുദ്ധവുമാളിവറു രക്തവർജ്ജനകങ്ങളും
 ബലഭസന്നാഹമിഹാ! നയിഡുപാ ചെരുപ്പും കൊൻ
 സിലുഭായ് വാല്പക്രൂഹാവകകകാണ്ട ഷൂണ്ണ്-
 മിഞ്ഞാടിഡൈരായാളുമെത്തുകയില്ലേണാ ഒരു?
 മുള്ളിന്റുവാളുത്തിന്തിന്തിനും കമാക-
 നത്രന്തരാച്ച; ‘നിന്നാഗ്രഹം നാധിച്ചിട്ടും
 ഇന്നാല്ലെത്തന്മാത്രം സിംഹവിനും! വിഞ്ഞോ?
 വനില്ലു കാഡമതിനേതുമേ മഹാജ്ഞാന്മാ!
 നിന്നുടെ ദ്രീഖതാത്താ സ്പർശത്തെ വരിച്ചുവാൻ
 തന്നുടെ ശരീരത്തെപ്പുംസ് കാരം ചെറു വരുമു-
 ധന്നരാം പാരസീക്രൂപ്രക്കന്നാരാൽ ബുള്ള-
 മാസ്തായ് ശ്രേഷ്ഠന്തിഖ്യാശയാ ചെയ്തും ശ്രേഷ്ഠം
 വന്നിട്ടുനോക്കിനാം വിന്നുടെ കാമസഃപ്പം-
 മനാശ്രൂതി ദിനംവാരാളുന്നാണും ഷുണ്ണി.

‘അടക്കത്തമാറു വിൽ താന്ത്രികം അവിക്കുട
 കുട്ടിയ വിധിപരിം സഹിക്കാമതു ബരെ’
 ഈ നതരം വച്ചിട്ടിട്ടമരക്കെ ദോഷിപ്പുവി-
 രുപ്പുന്നായ് ചെറുതെന്നു പുന്നവിരിപ്പുണ്ണി ബാലൻ
 പാർപ്പന്തനിൽ തരഞ്ഞുജ റൂസദേശപ്പറിച്ചുമ
 പാരിച്ചു രഡ്ര തടവെന്നിയെ സുവശാന്നാൻ.
 മിന്ന നത പാറ തന്നെ പാർപ്പദാഖാരത്തിനും
 കന്നനിൽ പ്രവഹിക്കുന്നുകാലെന്നാണോലെ
 നിർദ്ദേശിച്ചിരു കുട്ടനിജ്ഞം മിവിൽ നി-
 നാർദ്ദേശ്വരമായ് നിംഗം രധ്യുന്നയശ്ശ.
 ജീവനമതു ഒരുമായതിനോട് കുടി-
 സ്ഥാവയാന്നന്തിൽ ബാത! ഫോക ചാൻ തുടന്നിരു
 തഴ്ന്ന് കണ്ണും ചാരം ചുട്ടിനാൽ ചോടരോങ
 നാളിനന്നാളംപൊലു പതിച്ചു വക്കു, സ്വജവും
 കഴിഞ്ഞതു കൈകൊലുകൾ ബട്ടിഞ്ഞതു കല്ലുകവു
 പൊഴിഞ്ഞ തളിപ്പേപൊലു പതിച്ചു പാർപ്പണഭിൽ.
 കൂട്ടുകളുടനെതലം രാവിലെപ്പുണ്ണിമാശാ-
 മജ്യനമായ ചുള്ളുപ്പുരുംജീവിലം പോവെ
 പാണ്യധാരണ്ണമഃസ്മ ചും ചുംമൻ, ചിരകരോ-
 രണ്യജമമനാവണ്ണാ കിടന്ന തത്ര ബാലൻ.
 എത്തയാ പണ്ണിപ്പുട്ടം പാർപ്പദണ്ഡം രണ്ടുകെട്ടി-
 തരുന്നതമിടവിട്ടമായ്ക്കാ പ്രാജ്ഞാചരപ്രാസം
 മെരുതു കുടക്കിടെ വിരപ്പിച്ചുത്തിനിയ്ക്കും
 പ്രോസമഞ്ചിടവിടരേഖയ്ക്കാക്കമപ്പോൾ
 തന്നെട കൂട്ടു രണ്ടും തുറന്ന സക്കിനമായ്
 വിനാമായ് നോക്കിടിനാൻ താരക്കു മുവമ്പൻ
 അരംഭിക്കു കരുനോം കഴിഞ്ഞതു കെണ്ണൽമുഖ്യമ-
 ഞംഗരജംപരിതോദം വല്ലിച്ചുനക്കശില്പാതായി.
 താനിതുവരെ ബഹുപരിസ്ഥിരജ്ഞാവസിച്ച
 മെന്തിയേറിട്ടു വരഗേഹം ചും താര സ്വന്നും
 ഇ സാംഖ്യാശാഖാദിച്ചം വെള്ളക്കാഞ്ഞും പല

നത്സാരലോഗസ്ത്രമൊക്കവേ വിചനാതിൽ
 ജിതമാം ചെവാവലുളോടേടുമേ മനസ്സു-
 ടാതമ സന്തുജിച്ചു പേരി ഭാൻ പേരമഞ്ഞു!
 മനജപരിത്രക്തമാകിയ മന്ത്രക്ലാസിൽ
 തനിങ്യെ വിശാലമാഘകത്ര മാസ്യംല്ല
 ആതപബധിവശരാത്രായും പദ്മിക്ഷണ
 ശ്രീതളസ്വപ്രദമായതിനാണ്ടിനായ്
 കുട്ടത കരിക്കല്ലേക്കാണ്ടങ്ങൾ പണ്ണാരിക്ക-
 ലെട്ടപ്പിച്ചിങ്കന്നായ ഇന്ദ്യപചിത്രകാലം
 കാലത്തിന്റെലകൊണ്ട ജീന്നന്മായതിന്റെവസ്തു-
 ജാവജ്ഞാനങ്ങളിൽവിശാരണപാട്ടിവശമായ്
 ആ തപാവാഷ്ടാദിക്കളുാക്കയുംമറ്റാക്കൊണ്ട
 ഭ്രതഭേ മന്ത്രപ്പൂർണ്ണത്താദിനെ കിടന്നിട്ടം
 ആയതിൽ മഹാകായമാരായ തുണിപ്പാദവ-
 യായതകായൻ മാഹായിരനാം മഹാരാജ്ഞൻ
 തന്നെട കമാരണ്ണര സന്നിധിതനിൽ ചാരം
 വിന്നത ചുണ്ട കിടന്നിടിനാൻ നിശ്ചയേജ്ഞായ്.
 രാത്രിയുമന്ത്രരഹിത്വാം കരിഞ്ഞേവ
 ചേത്തു തന്ത്രം പൊതിശ്ശത്തിനാരം മുപ്പേവ
 മേനി ഒറ്റപംചോദഃ മരവിപ്പിക്കത്തക്ക
 മീനമായോര ശ്രീതകിരണം ത്രക്കിത്തിലാ
 അരവമു ചത്തിക്കൊണ്ടരികിൽനിന്നു തണ്ട
 പുരവം ധാനിപ്പോച്ചിപ്പാക്കയമടിച്ചുമ
 ഇങ്ങച്ചെവുമവിടവിട്ടന്തീശാഖവാ-
 നെരിയും തീയുണ്ടാക്കിന്നേനകരു പാര്ശ്വം വിധം
 കരണ്ണതും പലമട്ട കുക്കിയും ത്രജതാടിയും
 കരത്തിൽ കന്നൽ വാരിത്തദാഹാരിക്കളാം
 വളരെബുദ്ധി താഴേപ്പുജാവഞ്ഞു താംഹമായ്
 കുളിയാടിട്ടം മട്ട കാണ്ണായിതുങ്ങമിങ്ങും
 ആഹവദ്വൈതനിൽ രാജും കുംഭകണ്ണൻ
 മോഹനമായ തെള്ളും രാജിഞ്ഞ രോഗിച്ചിരു.

എന്നാലുള്ളംകീരയാമാക്കികാമധാനമി
 മരണായ് തന്ത്രിൽ കൂടി സ്വീതാഗ്രിയിൽ വിശ്വാസിച്ചു
 നക്കത്രപ്രകാശത്രിൽ നമ്മുടെക്കയാണി
 ലക്ഷ്മിച്ചു മു നാലുക്കഥാനന്ദമാൻ ചൊഞ്ചു
 വേദാമതി മുകു ദുഷ്കിരണങ്ങളഭരവ
 വന്നനാർക്കാട്ടിൽ കൂടിസ്സലിപസംപ്പൂർണ്ണയായ്
 എററവും വിശ്വീശ്വരായ് വിച്ചുവാപ്പകാശമാ-
 ജാരമായ് മുംഖനടന്നീടിനാൽ യമാവുമും.
 ഇംഗ്ലീഷ് കരാറുംജോഫ്കിരഹ്യം പോതു
 കിഞ്ചിയ പുളിനാണം തങ്ങിയങ്ങിടയിട
 അപ്പുതിക്കിന്റു തന്ത്രജ്ഞനിൽ ദുരാദോഹാണി
 നിന്തുമിക്കമാബാഹിപ്പുവരായ് പ്രാർഥിണ്ണതമി
 ഹാംഗിഡാനാതതം തനിലമുംബാരാജശലഭ
 ക്രൂണിയിൽ ചുററിഞ്ഞിരത്തിട്ടുവോടി തനിക്കുള്ള
 അവഗതൈ വിസ്തീര്ണു എണ്ണുന്നതു പുരുഷ ക്ര-
 ആഗത്തുകൂടി ക്ലൂപ്പ കൂൾത്താംബുട്ടികൂളായ
 അമുഖത്തുമും ചൊരുംപുണ്ണംക്കിടയുണ്ടു-
 കാവിയം പദവചി തിരിഞ്ഞു നടന്നിന്റു.
 ആംഗിനൈ ചെമ്പുംനാരം കുകംംക്കായി സാമീച്ചരം
 ചോണ്ണിന തിരുമാല തല്ലിച്ചും കകാലാധരവം
 എത്തും പ്രശാന്തനായ് മുനിലിവാവാടിശ്വുമു
 ചിത്രമായ് ചിത്രമെരും കല്ലോലക്കളിക്കൂളായ
 നന്നാക്കിപ്പിക്കു തന്നുടെ വരംഞ്ഞനു-
 പ്പിനൊന്താൻ മുഖിയിൽ കണ്ണ സാധിച്ചു തന്നാശങ്ങൾ
 സൈപരമായ് സപ്പം വിതാനാത്തിൽനിന്നുണ്ടനിര
 നിരാടിത്തൈഞ്ഞിന്ത്രുത്യന്നാകാശേ വിശ്വാസനാ
 ഇന്തരസമുദ്രസ്ത്രസംശയം പൂജാ നിജ-
 ചിത്രരാശ നാഡി പരമാനന്ദഭാന്നാർ മുകം.

നെ അക്ഷരമാ—ഒല്ല എന്നാശ്വരിൽ ഇത്ത് ‘അത്തുസ്’ എന്ന നി ഞാകന. ഉച്ചാരണസമയക്രമത്തിനാശി തന്മജ്ജര കാരണം ‘അത്തുസ്’ എന്ന വാക്കിനെ അക്ഷരമാ എന്നാ കീഴിട്ടുള്ളതാകന. ഉച്ചയത്തിനു മുമ്പിലും ഉപ്പുവരിമാനം താണം നില്ക്കുന്ന അനുബന്ധം ഉറഞ്ഞു മുട്ടിയെന്നതു അഭാകന. വൈദ്യത്തിനും അടഞ്ഞു മുക്കിയുള്ളും വായു മ ദഹിക്കുകളിലും തന്മാന്തരിക്കുന്നതുകാണ്ട് മുടങ്ങു നേര് ആദ്യം സഹിച്ചുകാണുന്നു. അതു അതു ആവിച്ച കാ ഖാനാതിനാൽ അംഗീച്ച് അടിക്കുന്നു ഉച്ചതന്നാതായി ക വി പറയുന്നു.

മൂന്ന് ത്രിഥം, ത്രിഭം—ബോപാസന്ധി ‘അരട്ട്, അരപത്, ഉ ട, ഉള്ളടക്കളുടെ അരഗ്രവും’ എന്ന ഏകരൂപാണിനീക്കു റു കാണുക. ‘ഉരട്ട്’ എല്ലാതു ‘ത്രിഭ്’ എന്നായുള്ള രി നും ഗ്രൂപ്പായാരമെന്തു; ഉം: അതിന്റെതുടർച്ച അരന്ത്=ഒ സ്വരത്ത്; മണ്ഡാരകാണ്ട് രൂട്ടിയിരിക്കുംതും പ്രാതത്തി രു മണിശാഖാകന.

മൂർഖ് പാഖിരാ ത്രാ—ഇതു് അരാവിന്നന്നില്ലെങ്കിലും രാജ്യത്തിനും വടക്കിഴക്കുള്ള ഉന്നതത്താശാഖാം. ‘പാഖിരാ’ എന്ന വാ ഖിനാ ‘ബലാകത്തിനും അഡ്യാ’ എന്നാണും അതും. ഇതു പ്രോഥാ തന്നു ഏമെങ്കിലും പ്രാതത്തിലെ മന്ത്രക്രമി ഉയക്കി വേന്നുകാലാന്തു ദംഗലിൽ വൈദ്യുതിപ്പൂർണ്ണം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

രണ്ട് കാലത്തിനീൾപ്പരാദ്യം—കാലപ്പൂച്ചിന്നതായും എന്ന് ഭാവം. കാ ലഭ്യത കൈ സംബന്ധം അഭിരാതനാഡി ശ്രീകീഴു കൈ ഫോഡാ ഉച്ചമിച്ചിരിക്കും. രാബാരാജ്യാം മകനായ ശ്രീ രാജി പുരാ ദോതുകുറ്റും ചുട്ടു നിയും നാരിംജിശ്രീം ചൊജ്ജു ചുരുക്കും

മൃ അക്കിലഫയന്റോടൊപ്പം—എപ്പുംശാഖാം ശത്രുഗർഡം വരും തിക്കണ്ണതന്നു നിഖേരിപ്പാത്തതുകൊണ്ട് സദാ തയാറാ കിട്ടാം—പെത്രവൈശനികന്നാൽ. ‘രാത്രിയിലൂടെതികളുട്ടു യുദ്ധത്തിനായ് പാത്രിരിയാതെവന്നു ബഹുമാനംബുക്കിയോ?’ എന്ന സൗഖ്യരഭഗോച്ച കീഴിൽ ചോദിക്കുന്നതു കാണുക.

ഭാഗം 13

- ര** അദ്ദേഹന്മാർ—സൗഖ്യരഭഗോപ്പിനായടക്ക കൂടി നോക്കുക.
രം നിമ്മലധിക്ക്ലൈ &c—‘താൻ തന്റെ അംഗങ്ങൾ’ അന്തരുപന്ന ഞാൻ; തന്നെ പത്രനായി കണ്ണും പാംവാം അംഗേഘത്തിന് ദേശം ശങ്കവേണ്ടാം’ എന്ന താഴെയും.

ഭാഗം 14

- നു** ‘ശരിവാഗിലേക്ക്...’—“യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചും വീഞ്ഞസപ്രദാ കിട്ടു”മെന്നു പുരാണപ്രസിദ്ധം.
മൃ ഉൽക്കണ്ണ. ആത്മരംഭം, ഒരു വന്നു-പിന്നേയോ ആളേയോ കറിച്ചുജ്ഞി വ്യാസനം; ഇവിടെ സൗഖ്യരഭഗോൾ നന്ദയുംവേണ്ടി യുജ്ഞി ആത്മരംഭം, അമവാ അവബന്ന് ആചാരത്തു വന്നേക്കാണെന്നു വിചാരിച്ചുജ്ഞി അസപാസ്യം.
 „ കൂർഖജസപ്രലാം=ബാബവാൻ.

ഭാഗം 15

- രു** യുദ്ധക്കണ്ട ഉന്നസ്ഥിനം ദേഹത്തിനം പാരമശ്ശം ഉണ്ടാക്കാ മണ്ണും. ഒ സ്ത്രീ വ ച നു=സൗഖ്യരഭഗോപ്പാലെയുള്ളിൽ ഒരു നൈ ലഭിച്ചുതുകൊണ്ട് രാജ്ഞിന് പുണ്യവാനായി.
വു ഇസ്മരാത്രദ്ദുഃഖവാസം—സൗഖ്യരഭഗോപ്പിനായടക്ക കൂടി നോക്കുക.
ചുവ അവിടെ കുമാരവും &c—ഈ ഉത്തരം സൗഖ്യരഭഗോൾ മുഖ ഭാവത്താൽ പെത്രവൈശനു മനസ്സില്ലാക്കും.
മന ഭവിതവുത—വരാനുഷ്ഠിതു്, ‘ഭരാനുഷ്ഠിതു് വഴിയിൽത്തന്നോ’ എന്ന പഴിവെന്നാലുണ്ടല്ലോ.
രും റഹു—ശാരാർഹവത്രം &c—ഒരു നം അംഗങ്ങുപ്പാലെത്ത നൈ സപ്തത്രാനുഖി പാനവരയാ സിംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു താൻ കുഞ്ഞും.

କୋର୍ଟୋ ୧୬

©2020 17

- ஒ** இன்ஜூர்=குறிப்பு; ‘இலங்கை’ என வடம் முதல் ‘குறிப்பு’ என்றுமிகு விளையிட்டிருத்தாகினா.

ஓ ஸாலர்=ஸாலோர் கேரளகார்.

ஏ அன்கடேஸ்கார்—அரசீன் என நடியுடன் திருத்திலிருப்பார்.

ලංග 18

2. താഴ്വരവ് &c—മുള്ളും മുതിനടക്കത്ത് ‘പഞ്ചക്കാശവോച്ചമാറ്’ മുഖ്യാർച്ച ഉപയോഗം നൂലത്തിലേവരുണ്ടുണ്ട്. കത്തിക്കളിൽ മന്ത്ര

തുടക്കികൾ ഡിംഗ് പ്രഭാതങ്ങിൽ മുത്തുപാലാ ദ്രുകാശിക്ക
നാ ചെടികൾ അച്ചന്നാതിനേയാണ് മുഖകവി താൽക്കരാമാ
ങട സാന്നിദ്ധ്യാവശ്യങ്ങളുടെ ഉപനിഷത്തിൽപ്പെന്നും. ഉംഗ
സീക്കരുടെ ഭയത്തെ മിഞ്ചുക്കും പത്രുംജൈലിൽ പൊതുത്തി
ലുജ്ജ മാർക്കുംജൈലിൽനും പോക്കുംബം അംഗിലെ യാത്ര
പോയ പക്ഷികൾ ചാത്തുകിടക്കുന്നതുകണ്ടം, മഞ്ഞുകട്ടികൾ
ഇഴകി വീഴുമോ എന്ന വിചാരിച്ചു ശ്രാസംകുടിവിടാൻ ഭവ
സ്വീകൃതം റററ ദാനയായി നടന്നപോകുന്ന കൂട്ടുവടക്കായുടെ
അഭ്യന്തരാട്ട് ഉചമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു രണ്ടും കാരാറി തർജ്ജി
മക്കാരൻ വിജയകളുടെ കമകളിലും ഒരു ഉപമകളും
സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഭാഗം 19

ര.എ കല്ലുവാമ്പി=വെറിയ കരവികളും മറ്റൊ പിടിച്ചു തിന്ന
നാ ക്കു പക്ഷി. ഇം പക്ഷികളെ ഇണക്കി പക്ഷിപിടി
തത്തതിന് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതു പാരസീകന്മായുടെ
വിജോദണാളിൽ നന്നായിരുന്നു.

ര.ഒ രാജാൻഡ്ര=രാജുൻ തന്നെ എന്ന വേണം. വിഭക്തി
പ്രാഥുര്യാദി ചേർക്കാനായി പദ്ധതാളിൽ നാമങ്ങളോടു 'ത
ന്' എന്ന വാക്കു ചേർക്കാറുണ്ട്. രാജുനെ എന്നു അംഗ്മം.

ഭാഗം 21

ര.എ ആപഗഹാർ=ആഫ്=ലാൻഹാർ; സാൽസിസ്സാൻ അല്ലെങ്കിൽ
ശക്കമാനത്തായിരുന്ന താമസിച്ചിരുന്നതു'. ഇതു
ആഫ്=ലാനിസ്സാൻ രാജുത്തിന്റെ തെക്കപ്പടിന്ത്യാദിളി
ഡേ ആവാറിന്റെ ആകുത്താണ്.

ര.ഒ അമേസക്കുട്ടുകൾ=ശക്കലൈക്കളും — അഫ്=ലാൻകഷൈറ്റുകൾ
തന്റെ പേരു കേട്ടും മതി, പേടിച്ചു കവച്ചുക്കു പിന്നെ
രാജകയിലും, എന്ന താല്പര്യം.

ഭാഗം 22

ര.ഒ മുത.....സഡിച്ചതു.— ഇതു കൈകിണാസിനെ ശക്കാരിച്ചു
പറയ്യാൻാണ്.

ര.എ 'ഇത്തരത്തായ.....' രാജുന്റെ കീൽനി സൗംഖ്യത്തിലും

ഒന്നിനും താൻ ഇനി കരാളോട്ടുടക്കി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിലൂപം
ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിലുംവിന്ദേശം നേമിപ്പേരും താഴെയും.

ഭാഗം 23

എ മത്രുന്ന്=നിസ്സാരനായ മനഷ എ എന്നത്.

എ ഉടയോൾത്തന്നീരുടെ—പരിചക്ക കൂത്ത് പണ്ട് ഓരോയവൻം
പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ചില അട ശാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ആരാഞ്ഞനു മന
സ്ഥിലാക്കാം. അംബുളന്ത്, ചെറുംധനൻ, ലീഖുർ മുതലായവ
ക്ക് ഓരോ കൊടിയകയാളും ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോ.

ഭാഗം 24

എ 'നിന്നോട്ടത്തുല്യം... ഈ യുവാവായ സെഫറഡനോട് പ്രദാ
യുദ്ധത്തിന് ക്ഷാക്കാൻ പാരസികനും' ആക്കം ദൈത്യത്തു
ണായിപ്പേണ്ടു. സെഫറഡൻ എത്തിരായി രാജ്ഞിന്തനൊവനോ
ക്കാമെങ്കിലും യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ചുരുപ്പുടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭാഗം 25

എ സമരക്കൾ.—സമർക്കങ്ങൾ എന്ന നഗരം; ഇതാണ് അ
ശ്രേംസിയമ്പിന്റെ (അഭ്രസേനൻ) തലസ്ഥാനനഗരം.

ഭാഗം 26

എ കലിനാരവന്തോട്. &c.—തെ ചുഴുപ്പുക്ക്ഷത്തിന തുല്യമായ ഗൈ
വിശി അടിച്ചുപ്പോം സാധാരണ കനം കരഞ്ഞ കന്ധകൾ
വിഹ്രാവാലെ ശബ്ദം ഉണ്ടായി. മുത്ത രാജ്ഞിന്റെ ശക്തി
യെ സൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാഗം 27

എ യുമകേതു=വായ്ക്കാക്കതും. ഈ നക്കത്തും ഉണ്ടിക്കുന്ന കാ
ലങ്ങളിൽ ഭ്രമിയിൽ വലിയ ആവത്തുകൾ ഉണ്ടാകും എന്ന
ജനങ്ങൾ വിശദപരിക്കുന്നു.

ഭാഗം 28

എ പ്രത്തിവിത്തംമാംപോര്=അംഗീണം മക്കം തമിപ്പുള്ള യു
ദ്ധമായതുകൊണ്ട്.

ഭാഗം 29

എ വാവുന്നാം സിന്യൂലം=വാവ് ആക്കണ്വാർ കടലിൽ

திர வலுதாயி கர அடிசூபு பொக்கைமொனு போவு
தாஜ்ஜென்ற ஏற்கென் வூஸுக்கதாய் குாந்மாயி ஏற்காத்தம்.
போம் 43

ஈ ० ஒடு=குமதியில் பரவுநாது டை கூங்கரளையா ஏற்கானஞ்.
போம் 44

ஏ १ ஸிஃபி—ஒலுக்கிற 'ப்ரீபீ'க் என்ன பரவுநா கை ஜனு
ஏற்கான் பரவுநாது.

போம் 45

ஏ ஸக்ஷமாங்—('ஶக்ஷமாங்' என்ன) 'ஶக்நாத்' என்ன ஜா
திக்காய்க் காஜு ஏற்காத்தம்.

ஏ २ மா. ராமசு. —(வெத்தமணி) அவர்மாகிட்டுக்கிலே குரு
நாக்கி. ஹது காபுகுதில் உடு மதியில் படிண்ணதாக் கூடுதல்
விசூபு படிண்ணதாரோடு தைக்கப்படிண்ணதாரோடு ஒழுகி மாடு
கீ ஏற்கா தகரக்குதில் விழுங்.

.., ஸிறை—ஹு நகாகு ஹஷ்பூர் வரவிடேபாயி.

போம் 52

ஏ ஜீவன ஸல்தரதை விட்டுபோகானாலே மநஸ்திலூடு ஒலு
நமகாரங் ஹோமர் ஏற்கா யவுமதமாகவியிட்டினா ஸ்தி
கரிசிட்டுக்கூடுதலே.

போம் 54

ஏ யேக்கிளென்ற வேரா பரங்க நிரப்புக்கு ஸமலுக்குத்திடு
கொள்ளுதல் பல கைவுசிக்குதாயி பிரிண்ணத்துக்கொள்ளுதல் அது
கான.

ஏ, சிரட) &c. உடுத்துபொட்டுநா நக்குதுபைக்கு, ஸமுட்டுக்கிற
ஷுட்டுத்து மாவின்குமைபூா குடுத்து ஶோங்கோட்டுக்குடி வகுநா
ஞாபூரை குவி வாட்டிக்கூன்.

ஏ, திரும்புமாஸுக்கு.—ஹது அட்டிக்கீ மஹாஸுக்கு அஸு. அது
நான் குடுவினை வாய் ய ஸமுட்டுமாக்கி குவி பரவுநாதனே.

